

Šentjurske NOVICE

Osrednja knjižnica
Muzejski trg 1a
Celje
3000

463

23. februar 1999

letnik: VI

št.: 2

cena: 150 SIT

poštšina plačana pri pošti Šentjur

IZ VSEBINE

- Občinski svet: Kdo sta šentjurska "Puckota"?
- Kmetijska šola še brez ravnatelja
- Svečanosti ob kulturnem prazniku
- Maškare so norele
- G. Bezenšek: Volitve sem izgubil v prvem krogu
- Košarkarjem ne gre

Pust, pust...

- izvedba elektroinstalacij in strelododov
- trgovina z elektro materialom
- projektiranje, nadzor in meritve

ELEKTROINSTALACIJE

IN TRGOVINA

ANTON SELIČ S.P.,

TEL.: 063/743-316, 0609/611 603

Elektro BUM

Trgovina z elektro materialom

TRŽNICA ŠENTJUR

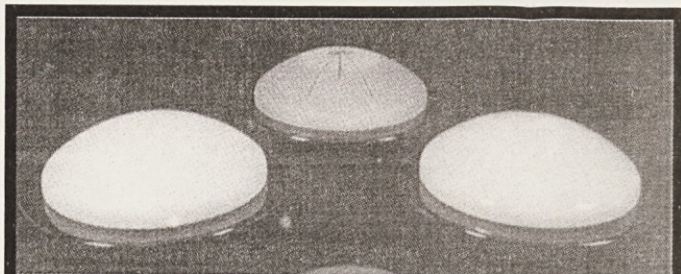
KABEL PGP 3 X 1,5

38,90 SIT

KABEL PGP 3 X 2,5

62,60 SIT

Velika izbira telefonskih aparatov

SIEMENS:zidni, prenosni in ISDN
telefonski aparati ter centrale!

SIMBOLIČNA SLIKA

PLAFONJERE INTRA

50004 B 60W	2.398,00 SIT
51004 B 60W	3.040,00 SIT
52004 B 2X60W	2.887,00 SIT

HRAST**J A G E R**

Proseniško 14, Šentjur

**PROIZVODNJA
LAMELNEGA****PARKETA**

Na zalogi več vrst parketa ter zaključnih letev!

Na voljo smo vam ves dan!

Tel.: 749 01 80, fax: 749 01 81

"Leda" DESIGNDrofenikova 1 (pri Lipi), 3230 ŠENTJUR
tel.: 041 759 882

- **ŠIVANJE PO MERI**
- **SVETOVANJE MODNEGA
OBLIKOVALCA**

Izdelujemo vsa oblačila za ženske, moške in otroke

- za maturante
- za birmance in prvoobhajence
- poročne obleke
- gostinske uniforme

Svetujemo pa Vam tudi pri izbiri blaga!

DELOVNI ČAS:

PON., SRE., PET.:

8 - 16

TOR., ČET.:

8 - 17

UGODNI PLAČILNI POGOJI!

Kako naprej?

Občinska politična scena se po volitvah še ni umirila, kljub temu ali pa prav zato je trenutek primeren za razmislek o naši domači poti v lepšo prihodnost. Imamo stranke, svoj parlament - občinski svet, neposredno izvoljenega župana - in vendar bom za iztočnico tega razmišljanja tvegaj trditev, da je naša demokracija deset let po rojstvu v precejšnji krizi.

Če začnem pri strankah, potem je nesporno, da večina deluje po dobro preizkušenem partijskem modelu ZK. Ozek krog vodilnih v strankah in njihovih zaupnikov praviloma sprejema ključne odločitve mimo pristojnih organov, se sestaja za zaprtimi vrati, kupčka in kupčuje. Vse običajno povsem mimo javnosti in mimo svojega članstva. Ste morda že slišali, da so se na primer naši krščanski demokrati, ki že skoraj celo desetletje suvereno obvladujejo občinsko oblast, javno zbrali na svojem letnem zboru in razglasili načela svojega delovanja za prihajajoče obdobje? Ali da je katerikoli medij, ki je bil seveda prisoten in ne le naknadno obveščen ali "inštruiran", poročal o vsebini resnejšega sestankovanja katerekoli naše stranke, zlasti vladajoče? Jaz nisem, če izvamem ustanovni zbor SKD leta 1991, ko sem bil prvič in zadnjič navzoč pri njihovem delu. Šentjurske novice so bile v devetih letih trikrat prisotne na letnem občnem zboru SLS in dvakrat na sestankih vodstva LDS. Skoraj vsa občinska politika dejansko ostaja zavita v skrivnostno kopreno zaprtih vrat, stranke pa delujejo notranje in navzven več ali manj nedemokratsko. To se je pokazalo tudi letos po volitvah, ko niti člani vodstev strank niso bili seznanjeni, kaj šele vključeni v nekatera pomembna koalicijska pogajanja. Da bi stranke, ki se povezujejo, ene da bi osvojile oblast, druge pa se vsaj usedle na določeno funkcijo ali postavko v občinskem proračunu, dale svoje načrte na mizo in iskale odkrite zaveznike med somišljeniki, je precej bolj utvara kot resničnost. Formalno naša demokracija živi, vsebinsko pa je mrtva. Gre za globoko politično krizo, katere odraz je splošna apolitičnost, averezija do strank, pomanjkljiv pritok mladih kadrov v politiko in slaba udeležba na volitvah. Takšno stanje bo slej ko prej odkrito načelo našo družbeno in gospodarsko strukturo.

Kriza politike (in politične etike) je zlasti opazna pri naši najmočnejši in najbolj izpostavljeni stranki, pri SKD. Njena struktura je še bolj izrazito hierarhična in zaprta kot pri drugih strankah. Na vrhu je že celo desetletje usidrana ozka skupina - Zdolšek, Malovrh, Čokl - ki preko medlo razpredene mreže krajevnih odborov zelo spretno obvladuje okrog 30% predvsem vernih šentjurskih volivcev in z njihovo pomočjo čvrsto vlada v občini. Njeni svetniki v OS so z izjemo Roberta Maruše, ki tu in tam izskoči iz naoljene mašinerije SKD, razmeroma anonimni toda zvest glasovalni stroj. Kot stranka so zaprti, kar ima za posledico izkrivljeno samopodobo, da so ideološka in organizacijska avantgarda, nekaj takega kot je bila partija v prejšnjem režimu. Kot

vse kaže, se te svoje ujetosti celo zavedajo, toda zaradi osebnih in strankarskih interesov niso pripravljeni tvegati sodelovanja z javnostjo, kaj šele soočanja s konkurenčnimi političnimi sopotniki. To, kar pa so storili letos, tu mislim na "puckistični" napad na SDS, ne pomeni le še koraka naprej v degradaciji načel demokracije, temveč da so izgubili etični kompas. Da se kaj takega zgodi eni od pomladnih strank, je za moje pojmovanje načel pomladne politike prava katastrofa.

Seveda bi bilo krivično kriviti le tistega, ki drži v vrečo. Moralna sprijenost tistega, ki v vrečo daje, je najmanj enaka, če že ne večja. SDS se bo prav gotovo morala spopasti sama s seboj in s svojimi notranjimi težavami in jih razčistiti. Kot predsednik te stranke lahko prispevam k zdravju naše združbe le toliko, da bom nepreklicno vztrajal, da se to zgodi na javni izredni volilni konferenci. Če se bo pokazalo, da je krivda na moji strani, kot menijo akterji, ki na opisanih osnovah želijo sodelovati pri vodenju občine, potem vem, kaj mi je storiti.

Mislim, da si bodo slej ko prej morali vprašanje svojega delovanja zastaviti tudi v SLS, če se bodo hoteli dvigniti nad svojo krošnjarsko politiko v varni senci vladajoče SKD. Da ne govorim o LDS in ZLSD, ki že celo desetletje bivakirata v občinski opoziciji in ne tvegata demokratičnega preboja, s katerim bi edino lahko ogrozili pretogo SKD. O Neodvisni listi pa se še govoriti ne splača: je le odraz bolane politike.

Skratka, v Šentjurju je nujno uveljaviti drugačen način mišljenja o javnih zadevah in ustrežno kritičen pogled na ljudi in organizacije, ki se s skupnimi zadevami ukvarjajo. Občani pa se vsekakor moramo zavedati tudi, da je vse odvisno od naše trezne presoje, ki mora priti do izraza na volitvah. Te temeljne pravice oziroma sredstva za vpliv na urejanje skupnih zadev ne smemo zanemariti za nobeno ceno.

F.K.

Ženska v sodobni družbi

Naš osebni čustveni in telesni razvoj je osnova za uspeh pri delu, partnerstvu in v družini. Vse se začne v nas samih in je v večji meri odvisno od naših odločitev. Poskrbeti moramo za svoje ravnesje in zadovoljstvo, da lahko dajemo več svojim najbližjim, prijateljem in sodelavcem...

Vabimo vas na okroglo mizo, posvečeno dnevu žensk, ki bo v torek, 2. marca 1999 ob 17. uri, v veliki sejni dvorani na Občini! Vaša gostja bo sociologinja Antonija Marinček.

Občinski odbor socialdemokartinj

**Naslednja številka
Šentjurskih novic izide v
torek, 30. marca 1999**

Šentjurske novice izdaja d.o.o. Šentjurske novice, Šentjur, Seliškarjeva 10. Glavni in odgovorni urednik: Franc Kovač. Lektor: Eva Kovač. Tisk: Diling, Velenje. Po mnenju Urada vlade za informiranje št. 23/723-93 sodi časopis Šentjurske novice med proizvode informativnega značaja in se plačuje zanje 5% prometni davek, ki je vračunan v ceno.

Naslova uredništva: Seliškarjeva 10, Šentjur; D. Kvedra 11, Šentjur. Telefon: 743-561, 741-500. Žiro račun: Šentjurske novice 50770-601-24123.

Pretres v občinskem svetu

Kdo sta šentjurska "Puckota"?

Na 2. seji občinskega sveta, ki se je zgodila 25. februarja, je prišlo do prvih pretresov in prvih presenečenj. Po dolgih dveh mesecih zakulisnega trgovanja za posamezne segmente občinske oblasti je končno prišlo do prvih odločitev in je zdaj več ali manj znano, kdo bo v Šentjurju v naslednjem letu dejansko vladal. Ko je župan predlagal svojega strankarskega kolega in predsednika SKD Janeza Čokla za podžupana, je sledila razprava, ki je dokaj jasno pokazala, kdo je kdo.

Prvi se je oglasil Kovač (SDS), ki je pozval kandidata za podžupana in SKD, da pred glasovanjem predstavita svojo vizijo očitno enostrankarskega vodenja občine. Janez Čokl je pobudo kar preslišal, pri tem ga je podprl tudi svetu predsedujoči župan Malovrh, kar je bilo dovolj očitno znamenje, da si je SKD za svojo odločitev že zagotovila dovolj "bianco" glasov in propagandnega nastopa pred glasovanjem ne potrebuje. Ker je na profesionalno podžupansko mesto štartala SDS, je bilo jasno, da Čoklove kandidature ne bo podprla.

Nato se je opredelila LDS. Anita Koleča je povedala, da je županov predlog o imenovanju tudi podžupana iz lastnih vrst še pred sklenitvijo koalicijskega dogovora najmanj nenavadna poteza, ki pomeni, da je župan dejansko zaprl prostor za koalicijsko sodelovanje. Menila je, da so volilni rezultati pokazali, da si občani želijo širšega sodelovanja in nikakor ne zapiranja v ozke ideološke okvire ene same stranke. Po njenem izvajanju je bilo jasno, da tudi LDS ni pritegnjena v formiranje občinske oblasti.

Janez Škoberne je v imenu SLS najodločneje podprl županov predlog. Po njegovem mnenju županov volilni rezultat povsem opravičuje njegovo odločitev. Izrazil je svoje prepričanje, da bi enako ravnala vsaka stranka.

Naslednji je svojo pričakovano podporo županu in SKD pričakovano objavil Oto Pungartnik v imenu Neodvisne liste. Poudaril je, da gre za pravilno odločitev župana, da prevzame vso odgovornost za občino v svoje roke.

Svetnika Združene liste Erjavec in Jeršič sta bila tiho in se nista opredeljevala niti za niti proti. Po dostopnih informacijah naj bi bil sklep ZL, da Čokla ne bodo podprli.

Predlog župana, da bo glasovanje o imenovanju tajno, je kazalo, da je neodločen izid glasovanja, na kar je kazala računica po strankah, več ali manj le iluzija, in da so "Puckoti" čvrsto dogovorjeni. Rezultat 15 : 11 za SKD in Janeza Čokla je to domnevo potrdil. To pomeni, da bo občinska oblast v naslednjem mandatu v rokah SKD, podporni člani pa so SLS, Neodvisna lista in kar dva "Puckota".

Že na sami seji se je pričel lov na akterje šentjurskega "puckizma". Po temeljitih preračunavanjih je sum padel na Branka Oseta in Jožeta Koržeta iz SDS, za katera je bilo že prej znano, da se skrivno dogovarjata z SKD. Ker ni dokončno izključen tudi en glas iz Združene liste, bo do dokončnega spoznanja, kdo so naši "Puckoti", potrebno počakati do prvega resnejšega glasovanja na eni od prvih prihodnjih sej.

Pobude in vprašanja

Ta točka bo očitno najzanimivejša tudi v tem mandatu. Na prvi seji še sicer ni bilo pravega navala, a znamenja so spodbudna.

Županc (LDS) je povedal, da se ljudje ob cesti Primož - Botričnica zgražajo nad nenavadno ležernostjo in nestrokovnostjo pri popravilu te ceste, ki jo je razbil Vegrad. Koržeta (SDS) je zanimalo, koliko pomoči je bilo razdeljene po lanskem neurju prizadetim občanom in kdo je je bil deležen. Osetova (SLS) je med drugim spraševala, kam je šel denar, ki je bil lani namenjen za pločnik proti Novi vasi in zakaj policisti še zdaj niso zamenjali table "Milica". Spet največ vprašanj je imel Artnak (LDS), ki je opozoril, da mu občinska uprava ni odgovorila še na kopico vprašanj iz prejšnjega mandata, potem pa spraševal, kaj je z uveljavljanjem vložkov naših občanov v telefonijo kot lastninskih deležev v Telekomu in predlagal, da ima občinski svet svoje seje tudi v KS, ki nimajo svetnikov (Blagovna, Kalobje). Pungartnik (Neodvisna lista) je predlagal, da se v urejanje pogojev ob križišču pri nadvozu vključijo tudi želje tamkajšnjih stanovalcev in da se KS Šentjur okolica razdeli v dva dela, v del okrog Vrbnega in del okrog Grobelnega.

Statut in poslovnik

Ker je na OS prišlo kar precej pripomb na predloga statuta in poslovnika, je župan Malovrh že na začetku predlagal, da se ta akta sprejemata po dvofaznem postopku. Poleg številnih pisnih pripomb je bilo precej pripomb predstavljenih tudi ustno. Od opaznejših pripomb naj omenim predloge Erjavca (ZL), da naj bi imela KS več pristojnosti glede svojega zadolževanja in da naj bi bila tudi funkcija svetnika v KS plačana, Kovač (SDS) se je zavzel za proporcionalno sestavljenost odborov in komisij občinskega sveta, enako tudi Gorečan. Koleča je pogrešala kazalo,

Artnak je imel nekaj tehtnih pripomb na način sprejemanja odlokov in aktov ter na pisanje zapisnika. Pungartnik (Neodvisni) pa je svetnikom položil na dušo, da naj močno skrajšajo čas, ki je namenjen svetnikom za razpravo, razpravo o statutu in poslovniku pa naj sploh opustijo oziroma za dodelavo teh pomembnih aktov pooblastijo kar Komisijo za normativne akte. Prav Pungartnikova nenavdna ideja je spodbudila bogat ognjemet replik. Gorečan, Artnak, Županc in Kovač so menili, da se Pungartnik še ni vživel v svojo svetniško funkcijo, saj še vedno nastopa z oblastne pozicije bivšega podžupana in ex katedra vsiljuje svoje razumevanje demokracije. Čokl je predlagal spremembe meje med KS v Lokarjih, kjer je ena vas v dveh KS.

Za kaj bo šel stanovanjski kredit?

Novi svetnik SDS Ludvik Žafran je s svojo pripombo, da se mu zdi sporna višina kredita, za katerega daje jamstvo občina in naj bi šel za izgradnjo varovanih stanovanj na podstrešju doma upokojujencev, spodbudil pestro razpravo. Po njegovem mnenju naj bi bilo 70 milijonov SIT za dogradnjo 14 stanovanj (skupaj okrog 600m² stanovanjske površine) na podstrešju DU odločno preveč, saj bi to pomenilo, da sama finalizacija in oprema teh stanovanj staneta skoraj 1200 DEM/m². Prav tako je menil, da bi ta dela morali dati na razpis in ne kar tako prepustiti Vegradu. Podobno sta menila tudi Kovač in Korže iz SDS. V nasprotnem taboru sta vidnejše "bojne" pozicije zavzela Škoberne in Pungartnik, ki sta svetnike skušala prepričati, da gre za zelo ugodne pogoje, saj kvadratni meter stanovanjske površine stane v Ljubljani okrog 2000 DEM. Zlasti je bil spet poučevalen Pungartnik, ki je očitno želel preprečiti razpravo o tej temi. Osetova je k razpravi dodala, da bi morali spodbujati nataliteto (število otrok naj bi se v Sloveniji v zadnjih 10 letih zmanjšalo za 15 000) z izgradnjo solidarnostnih stanovanj za mlade družine.

Ne glede na to, da so bili vsi svetniki soglasni, da je potrebno dati jamstvo za ta stanovanjski kredit, pa razprava ni dala dokončnega odgovora na vprašanje, ali dograditev varovanih stanovanj res toliko stane, ali pa je nova občinska oblast že na začetku svojega mandata pričela s kupčijami pod mizo.

Občinski svet je brez večjih oklevanj izvolil še pomembno Komisijo za mandatna vprašanja in imenovanja ter Komisijo za normativne akte. Občinska odlikovanja in funkcije bodo v naslednjem mandatu delili: Tatjana Oset (SLS), Anita Koleča (LDS), Simon Zdolšek (SKD), Cveto Erjavec (ZL), Jože Korže (SDS) in neodvisni Oto Pungartnik.

F.K.

SDS v težavah

Predsedstvo šentjurske SDS, ki je sejalo na pustno nedeljo dopoldne, se je ujelo v klinču. Potem ko je postalo očitno, da sta verjetno kar dva svetnika SDS prekršila dogovor v stranki in brez koalicijske pogodbe pričela sodelovati z vladačo SKD, so dokončno padle v vodo vse možnosti, da bi stranka lahko vstopila v občinsko oblast kot zakonit in čvrst koalicijski partner. Opozicijska usoda, kateri se šentjurska SDS očitno ne bo mogla izogniti, je postala vzrok za razkol v predsedstvu SDS. Ker sta bila Branko Oset in Jože Korže že prej v zasebnih in prikritih

pogovorih s SKD in je bilo Osetu tudi ponujeno podžupansko mesto, Korže pa se javno zavzema za "mehko" koalicijo s SKD, je povsem logično, da je sum za "izdajstvo" stranke padel nanju. Ker se na njuno stran nagiba tudi član predsedstva Alojz Gajšek, vse pa kaže, da tudi v krajevnem odboru SDS na Planini tiho razmišljajo, kako bi se prikupili vladajoči strani, je očitno, da se razdoru v stranki ne bo mogoče izogniti, kajti predsednik Kovač najodločneje vztraja, da je vsako pogajanje posameznikov za lastne parcialne koristi izdaja interesov stranke in njenih volivcev. Po njegovem prepričanju lahko gre SDS v koalicijo le enotna, s podpisano koalicijsko pogodbo in nespodbojnimi zagotovili, da

bo lahko uveljavljala interese svojih volivcev. Ker vladajoča SKD na to možnost, potem ko je tudi s pomočjo dveh glasov SDS že dobila večino v občinskem svetu, realno sploh več ne računa, Kovačeve zamisli o enotni SDS, pa čeprav v opoziciji, v predsedstvu vse bolj izgubljajo podporo.

Kot vse kaže, se bo razkol v predsedstvu SDS, ki ga več ni mogoče prikriti, prenesel na izredno volilno konferenco, ki naj bi se zgodila meseca marca. Le-ta naj bi dokončno začrtala delovanje SDS v novih razmerah in pritrdila bodisi predsedniku Kovaču ali pa njegovim nasprotnikom.

F. Pešec

Kmetijska šola še brez ravnatelja

Nedavno objavljeni razpis za mesto ravnatelja Kmetijske šole Šentjur je spet opozoril na zaplete pri iskanju prave osebnosti za to pomembno funkcijo. Kaj se v resnici dogaja na Kmetijski šoli, se teden dni pred tretjim odločanjem sveta šole o ravnatelju ni dalo prav nič izvedeti. Znano je le, da so se na prvi razpis prijavi poleg dotedanjega ravnatelja Šketa še bivša predsednica občinskega sveta Osetova, Grobelčan Vodopivec in Celjanka Zupančeva. V "finale" sta prišla Osetova in Šket, doma je zmagal slednji, ki pa zaradi premajhne podpore učiteljskega zbora ni dobil ministrovega soglasja. Na ponovljeni razpis se ni več odzvala Osetova, ki se je zadovoljila s funkcijo pomočnice ravnatelja in v konkurenci so ostali le še trije. Kaj je bilo narobe z drugim razpisom, je očitno skrivnost. Dejstvo je, da je bil objavljen še tretji razpis, na katerega pa sta se prijavila le še dva kandidata, Šket in Zupančeva. Odločitev o ravnatelju naj bi padla do konca februarja.

Smrečica na OŠ Prevorje

Po načrtih naj bi bila postavljena že pred božičem lansko leto, a je po izjavi župana ta slovesnost takrat odpadla zaradi slabega vremena. Zgodila se je v petek, 29. januarja, tokrat v zares pravem snežnem metežu. Na slovesnosti so pokazali tudi astronomsko kupolo, ki bo značilnost in posebnost nove prevorske šole.

Kljub temu, da se gradnja šole počasi končuje, se prevorski gasilci še vedno niso odločili, če se bodo tudi oni vselili v šolske prostore. Kot je slišati, jim odmaknjena šola in pa strma cesta do nje niso posebno všeč.

Sindikati so zaskrbljeni

Predstavnika alpoških sindikatov KNSS Neodvisnost Arzenšek in Radišek, predstavnik ZSSS Čander ter predstavnica KNSS Tolo Nevenka Obrez so zaskrbljeni zaradi nenehnega višanja življenjskih stroškov in realnega nižanja plač. Pozvali so župana, da bi skupaj oblikovali teme za okroglo mizo, ki naj bi jo imel skupaj s predstavniki vlade. Še posebej bi se radi pogovorili o politiki zaposlovanja v občini, zagotavljanju minimalnega standarda delavcev, davčni politiki in o demografskih problemih našega območja.

Kako se je odzval župan Malovrh, še ni znano.

Še nekaj števil o letošnji poplavi

Župan Malovrh je na zadnji seji občinskega sveta poročal o obsegu škode po letošnji poplavi in o dosedanjih sanacijah.

Škoda je ocenjena na 569 milijonov SIT, koliko pa jo bodo priznali na ustreznem ministrstvu (MOP), pa še ni znano. Iz interventnih sredstev so naši občini namenili 12,2 milijona SIT, od katerih smo doslej dobili le 4 milijone.

Doslej so KS na nekategoriziranih cestah in poteh vložile naslednja sredstva: Ponikva 0,4M, Loka 1,0M, Šentjur 2,6M, Kalobje 1,0M, Slivnica 0,1M, Prevorje 0,8M, Dramlje 1,0M, Dobje 0,1M, Planina 0,7M.

Prva ureditev lokalnih cest (Srževica, D. gora, Prapretno, Črnolica, Bovše, Slatina, Dobrina, Kalobje) je stala 1,3M. Za podiranje ali zavarovanje stanovanjskih in drugih objektov (Vodišek - Kalobje, Kovač - Planina, Jančič - Šentjur) so porabili 0,6M, za nujne ukrepe na plazovih (Šafran - Kalobje, Zapušek - Planina, Koprivc, Šešerko - Šentjur, Zidanšek, Sitar, Grušce - Dramlje, Srževica - Ponikva) pa je šlo 4M SIT.

Za sanacijo škode na vodovodih je JKP porabila 3M SIT.

"Veselje Evrope" v OŠ Hruševac

Tik pred poletnimi počitnicami mi je prišla v roke revija Likovni svet, v kateri sem našla razpis na temo "Veselje Evrope". Naslov mi je bil všeč. Izbrala sem trinajst primernih likovnih tem naših učencev in jih poslala v Beograd, kjer je bila razstava.

Januarja me je razveselilo prijetno pismo z bogato vsebino; v njem so bila štiri priznanja za izbrana dela, ki so bila tudi na razstavi. Dobili so jih učenci 2. razreda: Tina Čujež, Nejc Rošar, Ana Čater in Vasja Račič. Na razstavi so bili izdelki učencev iz 20 držav, Slovenija pa je imala skupaj razstavljenih 23 del. Med temi so kar štiri iz naše šole, na kar smo še posebej ponosni.

Vsem učencem, ki so dobili priznanja, iskreno čestitam. Želim jim, da bi še naprej uživali v likovnem ustvarjanju, imeli mnogo idej in se še kdaj uvrstili s svojimi izdelki na razstavo.

Marija Voga

Zima, zima bela...ali zakaj ni bilo vode

Na predvečer kulturnega praznika se je odprlo nebo in nam nasulo snega, kot ga že dolgo ni bilo. Ali ga je bilo 70, 80 ali celo 90 centimetrov niti ni tako pomembno. Vsekakor ga je bilo veliko in preveč, celo toliko, da so šolniki zaprli šolska vrata, v Šentjurju za en dan, v Slivnici, na Prevorju, Planini in Ponikvi pa več ali manj za ves teden. Pa ne le zaradi snega, temveč tudi zaradi elektrike in ogrevanja.

Zakaj je bil precejšnji del občine kar tri dni brez vode, smo vprašali direktorja JKP Gorjupa.

“Odgovor je enostaven: ker ni bilo elektrike. Elektrike je zmanjkalo že v sredo ponoči in je ni bilo do petka do enajstih dopoldne. Mi smo bili ves čas na nogah. V Elektro Rogaška Slatina so nam kar naprej obljubljali, da bo v roku dveh ur vse urejeno, pa sta se ti dve uri potegnili vse do petka. Že v sredo smo prešli na vodo iz Kozarice za večje porabnike, v Celju smo kupovali po 10 litrov na sekundo, dva dni pa so jo od hiše do hiše razvažali tudi gasilci. Po izjavi g. Artičeka, poveljnika GZ, so na območju Črnoalice, Nove vasi in Slivnice zapeljali 10 cistern pitne vode.”

Ni nekoliko nenavadno, da Elektro tri dni ni uspel vzpostaviti ustrezne napetosti? Ali JKP nima svojega generatorja za črpalke?

“Kaj je bilo z elektriko, boste morali poizvedeti drugje, glede generatorja pa je tako, da stane okrog 6 milijonov SIT, ki pa jih doslej občinski možje niso bili pripravljeni spraviti skupaj.”

Kaj pa težave s snegom? Slišal sem, da vas je presentil?

“Ne bi rekel, da nas je presenetil. JKP je zadolžen za zimsko službo v KS Šentjur center in tu smo funkcionirali več ali manj normalno. Že tekom srede so bile vse glavne poti normalno prevozne in očiščena večina pločnikov. Vsem se seveda v takšnih razmerah ne da ustreči.

Res smo bili tarča številnih telefonskih pozivov, toda mnogi od njih so bili skorajda smešni. Nesporno pa je, da naša urbanistična ureditev ne omogoča korektnih zimskih služb, kar pa ni krivda JKP.”

Kaj pa ti veliki kupi snega v mestu? Bodo počakali na odjugo?

“Odgovor na to sicer upravičeno in malce zlobno vprašanje boste morali poiskati na KS, ki je po pogodbi zadolžena za čiščenje ulic. Takoj ko nas bodo poklicali, bomo šli v akcijo.

In ker sem že ravno pri besedi, naj povem, da si v JKP prizadevamo, da bi nabavili večnamenski “komunalni” Unimog, ki bi nam resnično omogočal,

da bi obvladovali našo komunalno infrastrukturo pozimi in poleti. Predlagali smo županu, da to investicijo vnese v občinski proračun, če bomu uspeji, pa še ne vemo.”

Kakšne so bile težave z elektriko, sem skušal zvedeti v šentjurski ekspozituri Elektra. Napotili so me k pristojnemu ing. Žvikartu v Celje, ki pa so mu težave z elektriko očitno zrastle preko glave - in je odšel na dopust. Prav tako ni bilo na firmi nikogar, ki bi lahko kaj povedal.

F.K.

Resnica v vinu

V petek, 29. januarja zvečer, je bila v kulturnem domu interna okrogla miza pod obetavnim naslovom “In vino veritas”. Organizatorji in hkrati tudi udeleženci so bili Društvo vinogradnikov, MPZ Ipavci in SKD oziroma župan Malovrh.

V gostinsko opremljeni dvorani se je za lepo pogrnjene in za jedajočo in pijačo pripravljene mize posedlo okrog 80 povablencev. Bili so razdeljeni v tri opaznejše in ločene skupine. V ospredju na desni polovici so bili pevci, ki tudi tokrat niso bili uniformirani, na levi so se bolj grupirali povablenci iz vrst SKD, v ozadju pa vinogradniki in drugi, ki so bili povabljeni. Prireditelj je vodila Petra Debelak, od medijev pa je bilo opaziti le Marjano Novak iz Štajerskega vala in snemalca VTV. Šentjurske novice niso bile povabljene. Oder je bil lep okrašen s klopotcem, brajdo in sodčkom, v ozadju je bila postavljena mašinerija hruševskega Specter sounda, nad katerim je držal roko neutrudni Robert Maruša, v ospredju pa miza s petimi stoli. Svoje goste dr. Šikovčevo, mariborskega podžupana Protnerja in poslanca SKD Izidorja Rejca sta ob njej spremljala župan Malovrh in podžupan Čokl. Novopečeni podžupan Čokl, kazalo je, da je prireditelj namenjena predvsem njegovi promociji, je bil tudi moderator okrogle mize.

Uvodničar je bil podžupan Čokl, ki je kot vodilno nit pogovora navedel citat prisotne profesorice, da bo naredila sedanja anarholiberalna kmetijska politika vinogradništvu več škode kot

vinska uš v preteklem stoletju. Ker iz šentjurskega vodstva SLS ni bilo med povabljeni nikogar, je kazalo, da gre za “bratski” obračun s to stranko. Temu je sledil zelo angažiran eno in uro trajajoči monolog profesorice Šikovčeve, ki je zavzeto odprla svojo zakladnico vinogradniškega in vinarskega znanja. Odlučno je pokritizirala našo kmetijsko politiko, z velikimi upi govorila o EU kot rešiteljici našega vinogradništva ter mimogrede svetovala našim pridelovalcem grozdja, kako naj s širjenjem svojih vinogradniških površin še pred vstopom v EU prelisičijo prizadevanja Evrope. Najodločneje, skorajda z gnusom, je zavrnila prizadevanja industrije za kemizacijo vinarstva, obsodila genske inženirje, ki so ustvarili rodove “kvasovk z napako” in vdirajo v kraljestvo vina z raznimi encimskimi koktejli. Kot primer je navedla “souvignon z cevico po papriki”, ki je modni produkt ene od gensko spremenjenih kvasovk in ki ga mnogi enologi ne znajo pravilno oceniti. Po njenem mnenju ne gre za vrhunski vinarski dosežek, temveč zgolj za vino z neodpušljivo napako. Ne vem, kako so njeno simpatično izvajanje sprejemali naši vinarski strokovnjaki, meni se je vsekakor zdelo, da jo je le nekoliko povozil čas.

Še preden je profesorica zaključila svoje zanimivo predavanje, sem dvorano zapustil, saj je vse kazalo, da bo večer izpolnjen zgolj z vinarsko znanostjo, ki pa me ni toliko zanimala. Z ozirom na zanimiv naslov “In vino veritas” sem namreč pričakoval več vinske filozofije in pesništva, ki pa jima ta večer očitno ni bil namenjen.

Franc Kovač

Društvo za razvoj Šentjurja se predstavi

V petek, 5. februarja, je bila v skupščinski dvorani okrogla miza pod spodbudnim naslovom Aktualna vprašanja o slovenskem gospodarstvu. Pravzaprav niti ni šlo za okroglo mizo temveč bolj za predavanje mladega ekonomista Žana Jana Oplotnika iz Laškega, sicer sošolca predsednika tega društva Diacija. Sam pogled v dvorano ni bil preveč spodbuden, saj je potem, ko sem odšel tiste, ki so sedeli v klopih "po službeni dolžnosti", ostalo le še 12 oseb, kar pa ocenjujem, da sploh ni tako slabo za začetek. Med njimi so bili v večini mladi kandidati s Pungartnikove Neodvisne liste, na primer Mateja Spolenak, Sandra Maček, Sandi Potočnik in še nekateri. Predsednik Diaci je sicer odločno zavrnil, da bi bila Neodvisna lista in Društvo za razvoj Šentjurja ena in ista zadeva, a mi ni jasno, zakaj to počne, kajti nesporno je, da gre za iste ljudi in deklarativno za enake namene, le da se skrivajo za različnimi imeni. Ampak to za ta večer sploh ni bilo pomembno, kajti vsaka prireditev, ki ni nastop pevskega zbora, je za Šentjur skorajda nekaj posebnega in pomeni popestritev. To pa je ta večer vsekakor poskušal biti.

Mladi in nežnoglasi Žan je v svojem uvodu lepo prikazal slovensko gospodarsko situacijo in nam osvežil nekatere že pozabljene podatke in pojme iz makroekonomije. Škoda je, da se je omejil na makroekonomijo, pa tudi, da se je naslanjal več ali manj na stare podatke. Naši ekonomski kazalci so v glavnem obrnjeni navzdol, med vrsticami pa je povedal, da je temu kriva politika.

Potem se je razvila razmeroma skromna razprava, v kateri je Malovrh pojamral, da je država vzela občinam ves denar, da je občina nemočna, da pa si kljub temu prizadeva biti gospodarski subjekt. Bivši podžupan Pungartnik je v smiselno sporni diskusiji poskušal biti všečen in konstruktiven hkrati, kar pa je v ekonomiji očitno težko. Na podobni ravni je razpravljal tudi ekonomist Diaci, ki je ost svoje razprave obrnil zoper centralizacijo in se zavzel za večji vpliv občinske uprave na gospodarstvo v občini. Sam sem poskušal dati razpravi nekaj ognja s trditvijo, da občina pač ne more biti gospodarski subjekt ali celo gospodarska enota z lastnimi finančnimi inštrumenti (glede na trg večinoma neuspešnimi in diskriminatornimi) in da se mora čimprej odpovedati iluziji, da bi kdaj koli lahko poslovno in finančno konkurirala recimo Ljubljani. Naloga Občine in občinskih moč je izključno v tem, da najdejo tisto tržno nišo, ki bi lastnemu okolju dala najustreznejšo priložnost. A z izzivom ni bilo nič, kajti očitno je bilo, da med prisotnimi ni bilo nikogar, ki bi razmišljal v to smer oziroma v občini sploh nimamo nikogar, ki bi imel dovolj prepričljivo vizijo našega razvoja.

To pa je bilo tudi več ali manj vse, kar smo slišali na prvi seansi Društva za razvoj Šentjurja oziroma Neodvisne liste z zadnjih volitev.

F.K.

Vijolični žamet bode izpod trave

Prve velikonočnice - Ponikva na sejmu Alpe Adria

V prvih dneh februarja so se na rastišču v Boletini pri Ponikvi izpod trave prikazali prvi popki žametno vijolične velikonočnice. Zaradi zadnjega sneženja bo popoln razcvet za nekaj tednov zakasnil, pri Turistično-olepševalnem društvu (TOD) Ponikva pa načrtujejo, da bi sredi ali ob koncu marca že lahko pripravili prve organizirane skupinske ogleda.

"Takoj, ko bo sneg skopnel, bomo pri TOD Ponikva ob koncih tedna ponudili organizirane skupinske ogleda te edinstvene rože," je povedal predsednik TOD Ponikva Slavko Špur. Pred razcvetom namerava TOD rastišče ograditi in označiti, Špur pa opozarja vse morebitne obiskovalce, naj ne hodijo izven označenega področja in

predvsem, naj velikonočnice ne trgajo, saj je redka in zaščiten. 8000 m² veliko rastišče z apnenčastimi in kislimi tlemi je v zasebni lasti, vendar po Špurovih besedah TOD z lastniki dobro sodeluje.

Poleg označenja rastišča TOD pripravlja še kažipote, ki jih bo namestilo na sedmih krajih v vasi, označevali pa bodo poti do vseh turističnih kmetij, gostič ter naravnih in kulturnih znamenitosti Ponikve. Ob začetku pomladi bo TOD označilo tudi romarsko pot od železniške postaje prek Sloma in sv. Ožbolta do cerkve sv. Martina na Ponikvi.

Od 9. do 14. marca bo TOD sodelovalo pri predstavitvi šentjurske občine na sejmu Alpe Adria v Ljubljani. Naslov, pod katerim se bodo v nedeljo, 14. marca, predstavili Ponkovičani, bo Slomškova Ponikva z osrednjo in povezovalno temo Slomškovega življenja in dela. V

predstavitev bodo vključili tudi ostale kulturne in naravne znamenitosti kraja. Poleg Ponikve se bodo na sejmu predstavili še kmetijska šola iz Šentjurja, Meja Šentjur, Montparis s Planine, Slivnica s Slivniškim jezerom, Šentjur s kulturno in umetniško dediščino bratov Ipavcev ter arheološko najdišče Rifnik.

Naslednji večji projekt, ki ga TOD Ponikva namerava izpeljati v naslednjih nekaj letih, pa je obnove več kot 400 let stare, s slamo krite Lesnikatove hiše v središču Ponikve. Načrt za obnovo strehe je že izdelan, za njegovo uresničitev pa mora Zavod za varstvo naravne in kulturne dediščine še pridobiti denarna sredstva.

Ponikva je lani kandidirala za organizatorja srečanja vseh slovenskih izseljencev po svetu, ki je vsako leto julija v enem od slovenskih krajev. "Za julijsko prireditev smo prišli v ožji krog

kandidatov, vendar smo nato izpadli. Komisija je v obrazložitvi zapisala, da na nas v naslednjem letu resno računajo," je povedal Špur.

Janja Pevec

Čas

Pride čas
ko vse izgubi pomen,
ko je vse brez smisla,
ko zmanjka mi moči,
ko so usta brez besed
in misli brez poleta.

Tedaj sem sam
in neznano kam
usmerjam svoj pogled.

I.U.

Gregor Bezenšek: Volitve sem izgubil že v prvem krogu

Gregor Bezenšek, 49 - letni šentjurski veterinar, naj bi bil tisti, ki bi po dolgih letih na županskem stolčku zamenjal "večnega" šentjurskega župana Jurija Malovrha. Po nekaj letih politične abstinence se je vrnil kot kandidat najmočnejše slovenske stranke LDS. Kljub očitno, vsaj navzven, najbolje zastavljeni volilni kampanji mu ni uspelo. Uvrstil se je v drugi krog volitev, kjer pa ga je Malovrh zanesljivo ugnal. Kako Bezenšek skoraj tri mesece po volitvah gleda na svojo kandidaturo?

"Zakaj ste se odločili za kandidaturo, potem ko ste bili kar nekaj let odsotni iz političnega življenja? Ali menite, da je ta vaša odsotnost kaj vplivala na rezultate volitev?"

"Za kandidaturo sem se odločil zaradi mrtvila, ki vlada v Šentjurju na vseh področjih. Šentjur zaostaja za večino občin v Sloveniji na gospodarskem, političnem, športnem, kulturnem področju... Nismo sposobni organizirati niti ene zares spodobne in odmevne prireditve. Skoraj cela Slovenija je silvestrovala na prostem, kar je pri nas očitno nemogoče izvesti in še bi lahko našteval. Moja odsotnost s politične scene ni imela vpliva na volilne rezultate."

"Vaš in pa tudi programi vseh drugih kandidatov niso ponujali kaj pretresljivo novega. Kot kaže, s splošnim programom vendarle ni moč uspeti?"

"O kakšnih revolucionarnih stvareh je nemogoče govoriti. Moj moto je bil, da občina čimprej pride iz anonimnosti in da se končno začne nekaj dogajati, kajti pri nas se ne dogaja popolnoma nič. V zdajšnji vodilni strukturi ni nikomur do tega, da bi Šentjur postal mesto s prepoznavnim utripom. Problem je tudi pri volivcih, ki dejansko niso za spremembe, večina ljudi pa se za politiko tako ali tako sploh ne zanima."

"Od vseh kandidatov ste imeli najmočnejšo volilno kampanjo, a tudi to ni kaj bistvenega spremenilo. Bi danes kampanjo zastavili drugače?"

"Moja volilna kampanja je bila res najbolj aktivna, a še zdaleč ne bi mogel reči, da je bila idealna. Moram tudi povedati, da takšne gonje proti meni vendarle nisem pričakoval. Večina mojih plakatov je bila že jutro po namestitvi popolnoma uničenih. Proti moji kandidaturi je morala delovati organizirana skupina ljudi, morda celo plačana, saj si ne morem predstavljati, da bi nekdo iz gole škodoželjnosti in objestnosti tako masovno uničeval plakate. Če bi bile volitve še pred mano, bi zagotovo drugače zastavil kampanjo. Propaganda je dandanes znanost in na amaterski ravni očitno

ni več možnosti za uspeh. Kampanjo bi bilo potrebno zaupati profesionalcem."

"Izdali ste tudi Šentjurske volilne novice, ki so dvignile veliko prahu."

"Ta časopis je bil del naše propagande. Takrat smo mislili, da je to dobra poteza, rezultati volitev pa so pokazali, da so bili naši

propagandni prijemi napačni in to po nikogaršnji krivdi. V tem poslu smo pač amaterji. V prihodnosti bomo morali svojo promocijo graditi s pomočjo podjetij, ki se ukvarjajo s propagando. Dober primer je lahko celjski župan Bojan Šrot, kateremu zmagi je veliko prinesla tudi odlično zastavljena kampanja."

"Malovrh in SKD sta si pripisala praktično vse zasluge za uspehe in dosežke v občini v prejšnjem mandatu. Očitno je bilo to tisto pravo, na kar so 'padali' volivci."

"Popolnoma drugače je startati s pozicije kot pa iz opozicije. Malovrh si je v svoji propagandi vse štel kot lasten uspeh, kar je do neke mere razumljivo. Tisti, ki poznajo situacijo, vedo, da se je hvalil s tujimi žulji. Res pa je, da je Malovrh spreten politik, ki mu uspe prepričati ljudi. Poleg tega pa ima za sabo SKD, ki ima v Šentjurju red in disciplino kar se tiče prihoda na volišča. SKD s pomočjo cerkve vrši močan pritisk na volivce."

"Tudi vaša stranka je pred volitvami zlivala mnogo gnojnice na Malovrha. Kot izgleda pa je Malovrhu to samo koristilo, saj je izpadel kot žrtveno jagnje oblasti lačnih volkov."

"Ljudje so očitno razumeli tako. Mi smo kritizirali v tisti meri, za katero mislimo, da je resnična. Opozarjali smo na to, kar župan v svojem mandatu ni napravil, vse to pa lahko tudi dokažemo. Še zdaleč pa nismo bili nesramni. Vsekakor pa to ni posledica osebnih zamer ali namernega obrekovanja. Napadali smo Jurija Malovrha kot župana, ne pa kot osebo."

"Šentjurska LDS je vendarle s svojim rezultatom nekoliko razočarala. Kje mislite, da je vzrok?"

"Šentjurska LDS ni dovolj prodorna. V bistvu je samo Jože Artnak tisti, ki promovira stranko na skorajda vseh področjih. To je premalo. Več bi se morali v delu stranke udeleževati tudi drugi člani."

"V prvem krogu volitev ste zbrali 18 %, v drugem krogu pa 27 % glasov. Pred drugim krogom ste v volilnih novicah zapisali, da je 52 % volivcev proti Malovrhu. Očitno ni bilo ravno tako."

"Problematičen je bil prvi krog volitev. Upal sem, da bom uspel zbrati vsaj 25 % glasov, več pa sem pričakoval od Moškotevca, Kovača in tudi Erjavca, ki bi naj po mojih predvidevanjih zbrali nekako vsak do 15 % glasov. V tem primeru bi se situacija v nadaljevanju obrnila drugače. Tako pa so bile vse možnosti zapravljene že v prvem krogu, saj je bil razkorak prevelik."

"Zakaj ste po vaše izgubili volitve?"

"Predvsem zaradi dobro organizirane šentjurske SKD, ki močno odstopa od moči stranke na državni ravni. Izdatno jim pomaga tudi Cerkev, kar je močno sporno. Cerkev in politika bi se končno morala enkrat za zmeraj ločiti, tako v Šentjurju kot tudi v Sloveniji. Problem je tudi v nizki volilni udeležbi. Ker se nič ne dogaja, so ljudje otopeli in se ne zanimajo za politiko, kar je velika škoda. Mislijo, da so vsi, ki kandidirajo, enaki kot tisti, ki sedijo na oblasti. Brez udeležbe na volitvah Šentjur še dolgo ne bo mogel spremeniti oblasti, zato že zdaj apeliram na vse, da se udeležijo naslednjih volitev."

"Kako komentirate novo - staro postavitev šentjurske oblasti?"

"Nova šentjurska oblast je še slabša, kot je bila v prejšnjem mandatu. SKD si je prisvojila popolno oblast in naš politični položaj bi lahko označil kar z besedo absolutizem. Osebo občini ne napovedujem dobre prihodnosti, še posebej ne zato, ker bo SKD s svojim redom in disciplino verjetno uspela oblast zadržati še kar lep čas."

"Ali Gregor Bezenšek ostaja v politiki in ali bo čez štiri leta ponovno kandidiral za župana?"

"Jemljem si politični odmor, čas pa bo pokazal, kako se bom odločil. Trenutno o novi kandidaturi ne razmišljam, a nikoli ne reci nikoli."

"Kaj bi dodali za konec?"

"Zahvalil bi se vsem volivcem, ki so mi izkazali zaupanje. Glede na rezultate volitev me je podprlo veliko kmečkega prebivalstva, kar mi še posebej veliko pomeni. To je dokaz, da dobro opravljam svojo službo in da imajo ljudje zaupanje vame."

Luka Hvalc

Govedorejci so zborovali

Na letnem občnem zboru šentjurskega govedorejskega društva se je zbralo okrog 40 članov, praviloma največjih rejcev govedi na območju naše občine. V hotelu Žonta so se pogovarjali polne tri ure, kljub temu pa me je vsebina njihovega sestanka rahlo razočarala, kajti vse kaže, da naši govedorejci še niso uspeli definirati svojih pravih interesov, niti še niso pričeli iskati organizacijskih poti, kako jih uresničevati. Še vedno menijo, da je njihova osrednja naloga izobraževanje, pa čeprav imajo na razpolago številne profesionalne državne kmetijske svetovalce. Ali pa so morda hoteli vljudno povedati, da državni svetovalni službi ne zaupajo?

Pregled lanskih aktivnosti je podal predsednik Martin Zdolšek iz Okroga. Šlo je predvsem za izobraževanje, predavanja in pa za ekskurzijo na Dolenjsko. Tudi denar, s katerim društvo razpolaga, skupaj je bilo za 200 tisočakov odhodkov in prihodkov, so bili gotovo omejitveni faktor pri dejavnosti društva. Od pravih vsebin društvene dejavnosti so govedorejci razvili izposojanje stojnice za nego parkljev.

V načrtu dejavnosti društva za naslednje leto so se omejili na strokovna predavanja, izlet in stojnico za nego parkljev. Uvrstitev etološke teme (etologija preučuje počutje živali) pa je le nakazalo, da se bo zanimanje naših živinorejcev morda le usmerilo od čiste ekonomike tudi na druga vzporedna področja (ekologija, etologija, humano ravnanje z živalmi...).

Strokovni tajnik Brglez je predstavil rezultate ankete, ki jo je opravil v preteklem letu. Žal je bil odziv na anketo zelo skromen - le dobra četrtina anketirancev jo odgovorila na postavljena vprašanja. Bolj zanimivi izidi so bili: z delovanjem društva je zadovoljnih 75% vprašanih, z izletom je bilo zadovoljnih 56% udeležencev, le 24% vprašanih meni, da jim živinoreja daje ustrezne prihodke, 40% rejcev vidi svojo perspektivo v

mlečni proizvodnji, 52% vprašanih je kot največji problem navedlo nizko mlečnost krav.

Razpravo po poročilih so nekoliko poživali Jani Mastnak iz Lokarja, Senica iz Golobinjeka in Martin Pevec iz Slatine, ki so trdili, da so telice slabše od svojih mater, kar kaže na to, da selekcijska služba ne dela dobro. Jani Mastnak je še dodatno poudaril, da so cene uvoženega semena odločno predrage in vse kaže, da osemenjevalni centri s to trgovino služijo na račun kmetov. Temu je seveda odločno ugovarjal Zupanc iz selekcijske službe, Brglez pa je nakazal možnost, da je vzrok slabše proizvodnosti telic prerano pripuščanje in ne slabšanje genetskih osnov, kar pa mu očitno prisotni niso verjeli. Več pripomb (Pevec, Fatur) je bilo tudi na ceno osemenjevanja in drugih veterinarskih storitev.

Še najbolj zagreta je bila razprava okrog denarja, ki naj bi ga občina neposredno vlagala v kmetijstvo. Brglez je povedal, da je kmetijska svetovalna služba pripravila predlog, v SLS pa so se tudi tako dogovorili z občino, da bo prišlo iz občinskega proračuna 22 milijonov SIT. Od tega naj bi 1,8 milijona SIT šlo za regresiranje nabave semenske koruze, 4 milijone za regresiranje osemnjevanja govedi, 1,4 milijona za regresiranje nabave plemenskih telic, za druge postavke (zavarovanje, prevozi na pašo, kemične analize, izobraževanje...) pa ni navedel števil. Direktor KZ Pušnik in Jani Mastnak sta menila, da je proračunskih sredstev premalo, da jih je potrebno porabiti neposredno za sofinanciranje proizvodnje. Tako naj bi bilo vlaganja proračunskega denarja v občinski sklad za nakup kmetijskih zemljišč in spreminjanje zemljiške strukture zgolj izguba, saj so pogoji, ki jih potem ponudijo banke, zelo neugodni in mnogokrat slabši od navadnih komercialnih pogojev.

Občni zbor so govedorejci zaključili s skupnim prigrizkom, ki pa so ga zaradi slabega finančnega stanja društva delno plačali sami.

F.K.

Proces proti deveterici ali brucovanje '99

Šentjurski študentje, združeni v »razvpiti« ŠKMŠ, so v petek, 12. februarja, priredili krst letošnje generacije brucov. Letos je zelena mafija v brucovski jarem zavezala le devet brucov in bruck, saj so se nekateri temu prostovoljno odpovedali. Zato so bili v procesu preostali bruci zaradi razjarjenega zelenega carja Jureta Raztočnika deležni še hujših šikan. Le ta jih je »osrečeval« z dokaj velikimi količinami brucomorja, narejenega po recepturi znanega kulinarika Sebastjana Jazbinška. Naložene naloge so bruci opravljali s spremenljivim uspehom, občinstvo, zlasti mladinke, pa je bilo najbolj srečno, ko je prišel na vrsto brucostriptiz. Končno dejstvo je, da so bili bruci spoznani za krive vseh očitanih dejanj in da so kazen pogumno sprejeli na svoja pleča, želodce in še kam. S končno prisego pa so potrdili lojalnost vsem starim bajtam. Po uradnem delu je za razmigovanje udov in obnovo znanja besedil znanih popevk poskrbel dečko, ki je običajno le ena tretjina ansambla Samo brez panike. Poleg tega, da se je potrudil

Ni lahko tudi "formalno" postati študent

priiti še dodatne tri ure prej, da je predhodna prireditev bivših učencev glasbene šole dobila ozvočenje, se je pogumno spopadel z že malce razvajeno šentjursko publiko in naša mladina je po njegovih taktih besno plesala in se vrtela.

Po tradiciji so si v mrkih kottičkih dvorane mnogi novi in stari parčki takorekoč neženirano izkazovali naklonjenost. Neka druga tradicija pa je tokrat izvisela, saj ni bilo slastnih svežih žemljic. Vendar na srečo lakota nobenega od gostov ni prisilila, da bi zagrizel v šank ali pa, bognečaj, v uho bližnjega.

Pomembnejših občanov med letošnjo prireditvijo ni bilo opaziti. Prišel je le občan občanov - župan, ki je pravzaprav že reden gost brucovanja. Udeležba dobrih dvesto obiskovalcev je zaradi viroz oslabiljeno udarno ekipo ŠKMŠ znova motivirala za prirejanje takšnih večerov in je dokaz, da se da tudi v naši dolin 'ci dobro zabavati.

br

Tudi maškare so končno le znorele...

Hit letošnjih pustovanj sta bila viagra in seks. No, pišem le o sobotnih maškaradah v Slivnici in v hotelu Žonta. Če so bile na naših lanskih pustnih rajanjih v ospredju grde morbidne spake, razni škrbasti starci in podobno, potem je očiten letošnji zasuk v radoživost.

V Slivnici

V kulturnem domu v Slivnici ob 23. uri ni bilo več prostega niti enega sedeža, v avli se je poleg številnih mask gnetlo kar lepo število radovedencev, ki so pozabili na rezervacije. Zabavo, ki jo je organiziralo Turistično društvo, je vodila gospodična Gobčeva s Slivnice. Že njena pojava, ki je od

Seks po slivniško

lanske okorne krinoline prešla na koketno kratko krilce, provokativne podvezice in ustrezno ličenje, je nakazala pravo smer rajanja. Temu so sledile tudi nekatere druge figure, na primer tajnica slivniškega župana in Pika Nogavička (ki mi je, mimogrede, podarila kondom), ki so odkrito usmerjale pozornost na "spodnje nadstropje". Da o domiselni maškari, ki je bila pripravljena pri vsakem omizju zelo nazorno pokazati, kako v Slivnici seksajo od zadaj, sploh ne govorim. Posebno mi je bilo všeč, da so slivniške maske poskušale biti tudi aktualne. Tako so se spravile nad "Leskovškovo"

Navdihnili jih je NATO

avtobusno postajo, ustanovile so društvo proti mučenju kur (kajpada spet v zvezi s pomanjkanjem petelinov na slivniški farmi), letošnje gostovanje Natovih vojakov pa je verjetno rodilo tri esesovske oficirje. Seveda ni manjkalo tudi klasičnih mask, raznih živali, strašil, velikega sneženega moža, vampirjev, grdavsov vseh vrst in podobno. Nastop desetčlanske ekipe pravih kurentov s Ptujkega polja je bil

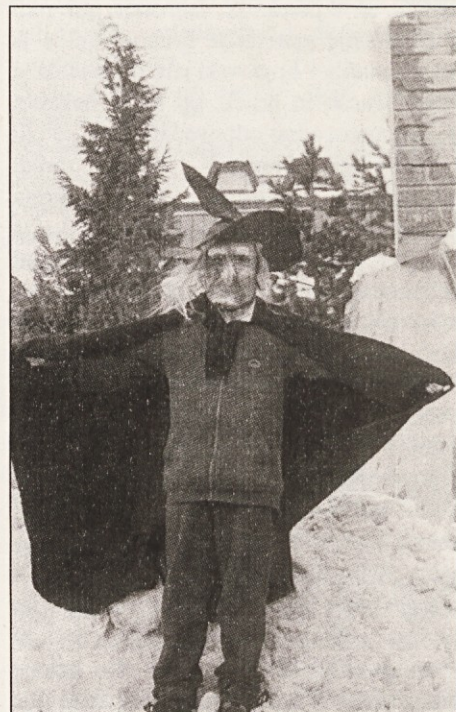
Obisk kozličev in volka iz Hotunja

grozljiv, vendar pa tega Slivničanim ne štejem v dobro, ker je ta klasična maska gotovo primerna le za svoja avtentična okolja in nikakor ne za zaprte pustne zabave na Kozjanskem.

Če še povem, da so dvorano razkošno okrasili, poskrbeli za srečelov s krofi, za muziko s Šaleškim odmevom in je za red in dobro voljo skrbel tudi sam slivniški župan Polenšek, seveda primerno maskiran, potem je na dlani, da je bila letošnja slivniška maškarada eden od njihovih osrednjih dogodkov zadnjega leta tega tisočletja.

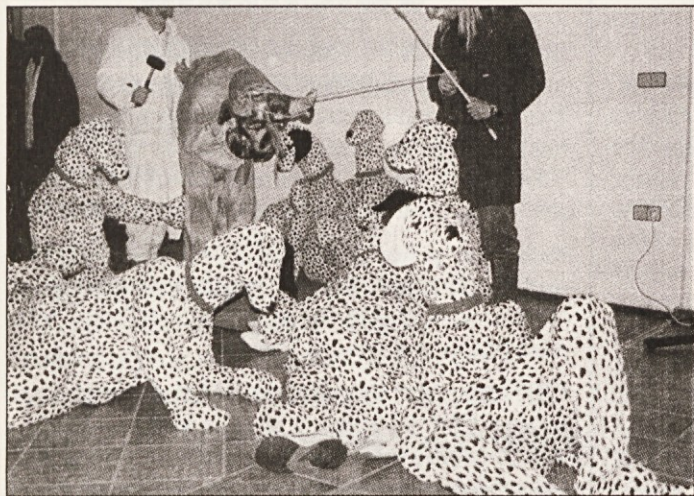
V Šentjurju

V hotelu Žonta sta bili spet polni obe dvorani, med

Čarovnica Andreja, takoj po pristanku na kupu snega pred občino

številnimi tujci je bilo opaziti tudi precej domačih obrazov. Dva ansambla in okrog 40 registriranih in oštevilčenih mask je dajalo pravi ton letošnji pustni soboti. Tudi tu ni manjkalo viagre in seksa, pa čeprav so prevladovala več ali manj

Zmagoviti dalmatinci

nevznemirljive skupinske maske. Za razliko od Slivnice v Šentjurju skorajda ni bilo maske na aktualno temo, če seveda izvajamo Clintona, ki je razkazoval svoje "orodje", dokaj slabokrvno izvedbo Monike ter številne ponudnice viagre. Komisija, ki je maske ocenjevala (Kaladžijski, Golob, g. Rudi

Čez EURO ga ni bilo

in še ena gospa), je bila gotovo v težavah, odločila pa se je precej staromodno. V kategoriji skupinskih mask je podelila prvo nagrado krdelu sicer zelo lepo našemljenih dalmatinskih psov, drugo jati kur in tretjo skupini čarovnic. Kdo so bili ustvarjalci teh mask, tudi voditelj zabave občinski svetnik Maruša ni vedel povedati. Med posameznimi maskami je zmagal g. Slemenšek s Pešnice; našemljen je bil v velikanski evro. Maska je bila sicer domiselno predstavljena, toda obupno pasivna. Vodiču ovna so sledile bolj ali manj klasične figure: Pika Nogavička, meniha, dve klovnci in spet dva esesovska oficirja. Med maskami je bilo kar nekaj hudičev, a med njimi komisija ni opazila markantne aktivne hudičevke,

Čarovnice so še vedno v modi

ki je bila ena redkih, ki je šla vsaj v manjše provokacije. Kot je vse kazalo, večina mask ni bila iz domačih logov. Značilnost pustne zabave v hotelu so bili muzikanti, ki so bili vsi oblečeni v ženske, ansambel 7. raj prav neokusno. To pa ne morem reči za člane domačega ansambla Specter sound iz Hruševca, ki so tokrat nastopili kot Vesele Šentjurčanke in bili prav srčkane punce. Ljubej v minici pa je bil sploh seksi.

Pustni torek na Mestnem trgu

Tradicionalno otroško maškarado je tudi tokrat organiziralo Društvo prijateljev mladine. Na parkirišču se je zbralo več kot 50 otroških mask in vsaj trikrat več odraslih radovedencev. Igrali so Šentjurski muzikanti, našemljeni tako kot na vseh svojih nastopih. Komisija se je tokrat navdušila nad najmanjšimi šemami in je s prvo nagrado nagradila tri kuharčke, sledili so jim dimnikarček, mala čarovnica, pa še

Specter sound ali Vesele Šentjurčanke

manjši klovn in tako naprej. Bolj opazna je bila mati koza (Marjeta Planko), ki je skupaj z volkom in osmimi kozlički - eden je bil verjetno za rezervo, če bi se kateri od kozličev izgubil v velemestnem Šentjurju - prišla s Hotunja.

F.K.

NA JUŽNEM DELU NAŠE OBČINE – POTRES

LOKACIJA: KS SLIVNICA PRI CELJU

EPICENTER : KULTURNI DOM

Pisala se je sobota, 13. februarja, ki se je prevesila v valentinovo nedeljo. Sneg je rahlo naletaval, povsem navaden večer, vendar v kulturnem domu - nora atmosfera: Šaleški fantje,

350 obiskovalcev, 70 mask, dobra kapljica, pečenice, pivo, za šankom Vlado, napovedovala je Slavica. V žiriji za izbor naj maske je poveljevala "umetnica" Marjana, v kuhinji je imela glavno besedo ga. Pungeršek, na "kasi" je na tipke pritiskalo Fidlerjevo dekle, srečelov, v katerem je bil tudi **zlat prstan**, sta "imeli preko" Mojca in Lucija.

Prve potresne sunke, med prvo in drugo stopnjo po Richterjevi lestvici, so čutili okoli 20.00 ure. Predsednik TD Polenšek, nas je presenetil z novo masko. Čeprav je že nekaj časa pred pustovanjem hodil okoli preoblečen v policaja, je ta večer prišel z velikim uhanom v ušesu. Po teh začetnih sunkih je tudi mlado strežno osebje dobilo **energetski intravenozni adrenalin-šus** in se je pognalo zadovoljevati potrebe vse večjega števila gostov.

Do 22.00 se je tresenje tal povečevalo, tako da se je tekočina že razlivala iz kozarcev (2-3. stopnja); izgledalo je, kot da je kulturni dom še edino varno zatočišče za maske, kajti vanj so prihajale v vedno večjem številu. Veliko mask je ponujalo **viagro** v raznih oblikah, po njej pa so segali predvsem moški, kajti po polnoči je že valentinovo in svojim spremljevalkam je treba podariti nekaj, kar je pri roki, pa tudi - kdor hitro da, dvakrat da.

Vsi (stari in mladi, lepi in še lepši, suhi in debeli...) so dobili porcijo **ptujske veselice** okoli 23.00 s prihodom kurentov s Ptujskega polja. Kljub njihovem zvonjenju pa je bilo opaziti razpoke na zidovih (5. stopnja). Tista punca, ki da kurentu robec, se bo kmalu zaljubila, podpredsednica TD-ja pa jim je dala kar podvezico, vendar še nisem uspel ugotoviti, kaj ji bo to prineslo.

24.00 - potresni sunek 6. stopnje, zemlja je začela pokati, članom žirije so z obraza kapljale kot borovnica velike kaplje znoja, verjetno zaradi teže odločitve, katera maska je boljša. Med posamezniki jim je bil najbolj všeč *snežak*, pri dvojicah *klovna s košem ali koš s klovnom*, pri skupinah pa so po trdem pogajanju zmagala **strašila**, pred **hugoti**, **kurami**, **črno in zlato piko novega tednika**, **oddelkom Wehrmachta** in **smetariji**. Maske Monice Lewinsky ni bilo opaziti.

Strokovnjaki so si bili edini, da nas je najmočnejši potresni sunek zadel v zgodnjih jutranjih urah in je trajal dobri dve uri. V tem času je tudi zmanjkalo elektrike, to pa so hitro izkoristili plesalci, ki so se hoteli prepričati, če so velika oprsja nekaterih mladenk prava ali ne. Zatemnitev bi trajala dlje, toda pri mizah v dvorani niso videli točiti pijače.

Ko so je opazili, da potres pojenja, je zavladovalo na plesišču, evforično rajanje tja do 3.00 ure. Šaleški fantje + pevka in kurenti so po tej "razturanciji" počasi omagali in so se začeli poslavljaliti; kot so rekli, bolje je priti domov zgodaj zjutraj, kot pozno zvečer.

Ob cca. 5.00 uri so se tla dokončno umirila in nekaj najmočnejših **vinskih strokovnjakov** je ugotavljalo škodo na objektu: prva ugotovitev je bila, da žrtev ni bilo.

Naslednji potresni sunek lahko pričakujemo 20. 3., ko PGD Gorica pri Slivnici organizira **OGLED POLETOV PLANICA '99**; prijave sprejemajo v gostilni **Lesjak**.

Za Šentjurske novice s potresnega območja poroča **seizmolog Žafran L.**

Iz Dobrine k svetemu Valentinu

Sveti Valentin je zavetnik romarjev in sploh popotnikov ter zaljubljenec in mladih zakoncev. V Sloveniji je temu svetniku posvečenih veliko cerkva, nam najbližja pa je farna cerkev na Žusmu. Žusemski Valentin je v soboto, 13. februarja, že tretjič privabil k sebi mnogo pohodnikov in to na nočni pohod.

Valentinov pohod je kot vedno pripravilo Turistično društvo Dobrina in kot pravijo, bo postal kar tradicionalen. Pohodniki so se zbrali ob 7. uri zvečer pred gasilskim domom v Dobrini.

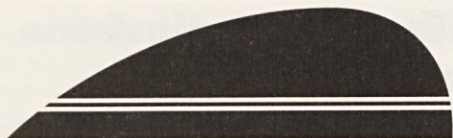
Čeprav je sveti Valentin prvi pomladni svetnik, ki prinese ključ od korenin, je letos korenine pokril z debelo snežno odejo. Toda organizatorji so se zelo potrudili in pot proti Žusmu na globoko in široko preorali, da so jo zlahka prehodili vsi udeleženci.

Po pozdravu in želji po čim prijetnejši poti predsednice turističnega društva Danice Recko, je kolona približno 300-tih pohodnikov v soju raznih svetil krenila za velikim rdečim srcem, ki ga je nosil Slavko Kolar. Kmalu se je kolona ustavila pri Drametovih, kjer so si popotniki prvič privezali dušo. Čeprav se konec poti proti Žusmu precej vzpne, je bilo razpoloženje vedno bolj razigrano. Pohodniki so jo mahnili mimo žusemskih cerkva na najvišjo točko pohoda, to je na Krnico, kjer so si pri hiši Peničeve Micke, ki je nekakšen simbol Žusma, postregli s čajem z medom in Valentinovim kruhovim srcem. Popotniki so se lahko še odžejali in odpočili v bodočem gostinskem objektu pri Plevniku. Razigranost in dobra volja sta se stopnjevali, slišali so se ubrani pevski glasovi, zaigrala je harmonika, najbolj premrzle noge pa so se ogrele v plesu. Toda to je bil vendarle Valentinov pohod, zato je bilo treba obiskati in počastiti farnega zavetnika. Precej nočnih pohodnikov se je odpravilo v cerkev svetega Valentina, kjer je zbrane nagovoril in blagoslovil šentjurski dekan Zemljič, s kora pa so zadoneli glasovi domačih cerkvenih pevcev.

Proti Dobrini kolona ni bila več strnjena, saj so se že oblikovale skupine po skupnih interesih. Vsi pa so se vrnili na izhodiščno mesto do 23. ure. V gasilskem domu je bilo veselo srečanje ob domači glasbi in kapljici in izžrebali so pet nagrajencev - udeležencev pohoda.

Prizadevni organizatorji bi si zaslužili, da bi bilo udeležencev še več, toda glede na to, da je bila snežna odeja visoka kar 87 centimetrov, da je bila to pustna sobota in v bližini več veselice in nenazadnje, da je bilo to trinajstega, so z obiskom zadovoljni.

N. G.

PREVOZI - TRGOVINA

OSEB IN TOVORA NA DEBELO IN DROBNO

PETER JERŠIČ, UL. LEONA DOBROTIŠKA
(NASPROTI KLAVNICE), ŠENTJUR

NUDIM VAM:

VSE VRSTE OPEK

SCHIEDEL DIMNIKE,

CEMENT, APNO, MIVKO,

RAZLIČNE VRSTE BETONSKIH PLOŠČ IN

TLAKOVCEV, NOSILCE, POLNILA,

BARVE JUPOL TER BELTON IN BELTOP,

DEMIT FASADE, STIROPOR, KOMBI PLOŠČE

izolacije NOVOTERM IN TERVOL...

POSEBNE UGODNOSTI:

**MOŽNA DOSTAVA NA DOM TER
RAZKLADANJE Z AVTODVIGALOM**

PONUDBA MESECA:

- * OPEKA MODUL ORMOŽ
- * TLAKOVCI PODLESNIK

izredno nizke cene

063/740-084, MOBITEL: 0609 624-091 **DELOVNI ČAS:** VSAK DAN: 7.00 - 18.00, OB SOBOTAH: 7.00 - 13.00

ZLATARSTVO MILAN GAJŠEK

V TRŽNO-PRODAJNEM CENTRU V ŠENTJURJU
Drofenikova 16, tel.: 063/743-727

- * prodaja zlatega nakita
- * izdelava nakita po želji stranke z vgrajenimi dragimi in poldragimi kamni

VELIKA IZBIRA KOMPLETOV ZA DARILA! (graviranje brezplačno)

- * krstna, obhajilna in birmanska darila
- * ekspres izdelava poročnih prstanov
- * prodaja ročnih ur in budilk
- * prodaja japonskih in kitajskih biservov

Zidar Metka, s.p.

Ljubljanska 1, Šentjur,
telefon: (063) 743-472

**Trgovina ROSANA Vas vabi
v svojo prodajalno v
ŠENTJURJU, Ljubljanska
cesta 1, nasproti Alposa**

NOVOST V TRGOVINI ROSANA!

ODSLEJ TUDI PRI NAS DARILNI BONI
Pri nakupu darilnega bona nudimo
5% POPUST!

- otroške trenerke od 1.600,00 SIT dalje
- moške in ženske trenerke od 2.400,00 SIT dalje
- VELIKA IZBIRA MIKIC - PO NAJUGODNEJŠIH CENAH
- kavbojke WAMPUM, SEXES, JACK DANIEL, GIO...
- spodnje hlače - samo 190,00 SIT
- pižame brisače, igrače
- in še - in še

delovni čas:

delavnik od 8" do 18"
sobota od 8" do 12"

**obiščite nas in se prepričajte sami -
v trgovini ROSANA se marsikaj dobi**

Kulturni praznik s »Patriotom«

Prireditve ob slovenskem kulturnem prazniku so se začele 4. februarja s premiero slovenskega filma Patriot režiserja Tuga Štiglica v KD. Scenarij je bil napisan po romanu Igorja Karlovška »Rodoljub«, ki je izšel pri Cankarjevi založbi. Inspirirala ga je Janševa izjava v osamosvojitveni vojni, da so iz Bihača proti JE Krško poletela letala JLA. Verjetno gre za enega imed redkih, če ne že za edini akcijski film v slovenski produkciji.

Vsebina je tašna: Slovenija se je zaradi ozemeljske majhnosti priključila obrambnim strukturam NATA, ki so nad JE Krško vzpostavile obrambni raketni sistem »Patriot«. V elektrarni v računalniškem sistemu odkrijejo bombo, vrhunski NATO-v strokovnjak za sistem Patriot pade pod krogami atentatorjev. Stvari se vse bolj zapletajo in na koncu srečno razpletejo... Film ne spada med tiste klasično komercialne s spektakularnimi triki, ki bi povprečnega malomeščana prikovale na sedež. Tema je zmerno težka, rdeča nit pa politika na visokem nivoju, s tem pa več spletkarjenja in svinjarij. Ne manjka orožja, hladnih umorov in visoke računalniške tehnologije.

Odziv šentjurskega občinstva ocenjujem kot negativen, saj je bila dvorana na pol prazna, za kar bi bilo mogoče okriviti tudi slabo obveščenost. Tisti, ki pa so bili »pravi čas na pravem mestu«, se mi niso zdeli pretirano navdušeni.

Po predvajanem filmu se je občinstvu predstavila filmska ekipa, pravzaprav štirje izmed njih - Roman Končar - igralec in producent, Brane Završan - glavni igralec, Jože Trtnik - mojster tona, Tomaž Bricelj - montažer, in ti so zadovoljivo opravičili odsotnost ostalih. Pravzaprav mi je šele sedaj film postal vsaj malo všeč, ker nasploh nisem oboževalka akcije, nasilja in politike. Brane Završan in Roman Končar pa sta delovala prepričljivo in resnično, pa še zabavna sta bila. Roman Končar o tem, da je premiera v Šentjurju: »Škandalozno se mi zdi, da se vse zginja v Ljubljano, Maribor in Celje, treba je med ljudi.« Pravi tudi, da sicer bere Lady in Novice, vendar kljub temu, da se je o tem filmu slovenski tisk že precej razpisal, resne analize še ni bilo. Akcija s takšno računalniško tehnologijo in znanjem bi v tujini stala najmanj 20 milijonov dolarjev, medtem ko so naši imeli na voljo le slab milijon mark, do realizacije projekta pa je po vseh prigovarjanjih prišlo šele v štirih in pol letih. Brane Završan, ki se po Parizu, kjer je postdiplomiral na akademiji na področju giba, ukvarja v glavnem s koreografijo, se je prav dobro odrezal v skoraj kaskaderskih akcijah: »Za take stvari počet' je treba bit' tud' malo nor. Sicer pa je marsikdo tud' že na odru umrl. Film je koncentrat dogajanja in s tem tudi problemov, v določenih trenutkih sem mislil, da mi bo k'r ušlo, kakšna solza, pa tudi kje nižje...« Glede vloge ženske v filmu: »Zadevo je rešila ženska. A je kdaj mogoče ni? Seveda jo je tudi zakuhala. A je mogoče kdaj ni?«

Vsekakor je takšna premiera v Šentjurju posebnost in dobrodošla, škoda le, da je naše občinstvo spet premalo dovzetno. Zamudili ste film, ki sploh ne spominja na ostale slovenske in tudi izredno možnost pokramljati z ustvarjalci.

E.K.

Koncert bivših učencev glasbene šole v Šentjurju

Čas okrog slovenskega kulturnega praznika, ko se s številnimi kulturnimi prireditvami spomnimo enega največjih kulturnih ustvarjalcev 19. stoletja, mojstra pesmi Franceta Prešerna in ko s podelitvijo Prešernovih nagrad počastimo še živeče umetnike, je gotovo tudi primeren, da počastimo kakšno obletnico delovanja kulturne ustanove ali društva. Letos se z obletnico lahko pohvali Glasbena šola skladateljev Ipavcev Šentjur, saj že 30 let vzgaja in poučuje mlade glasbenike.

Da je nekaterim dala več kot samo osnove glasbenega izražanja, da jih je navdušila za nadaljnjo glasbeno pot, so v petek, 12. februarja, v dvorani šentjurskega kulturnega doma dokazali nekateri bivši učenci šentjurske glasbene šole.

Z nežnimi, tihimi, glasovi je dvorano najprej napolnila oboa **Darka Jagra**, ki je ob spremljavi brata **Simona** na klavirju zaigral Vivaldijev koncert za oboo in klavir. Darko in Simon sta končala v šentjurski glasbeni šoli pet razredov, nato pa sta nadaljevala, Darko študij oboe, Simon pa študij klavirja, na srednji glasbeni šoli v Mariboru. Sedaj Darko končuje študij oboe na Akademiji za glasbo v Ljubljani in je že član ljubljanske opere, Simon pa se prav tako na ljubljanski akademiji za glasbo posveča študiju cerkvene glasbe.

Najljubši skladatelj **Mojce Krajnc** je Frideric Chopin, zato ni izpustila priložnosti, da ne bi nekaj njega pustila tudi v dvorani kulturnega doma. Na koncertu je zaigrala njegovi skladbi, valček in balado. Mojca trenutno študira klavirsko igro na Akademiji za glasbo v Ljubljani, zanima jo veliko stvari, jeziki, turizem, zato ne bo ostala samo pri študiju klavirja. Je štipendistka šentjurske glasbene šole, kjer je že lansko leto imela svoj koncert, vsako soboto pa tam poučuje učence glasbene šole. Pohvali se lahko tudi s še čisto svežo Yamahino štipendijo.

Mojca Volavšek je svoj nastop začela s skladbo francoskega baročnega skladatelja, ga nadaljevala z »bliskanjem in šviganjem« po harmoniki s skladbo modernega skladatelja Arneja Nordheima *Flashing* in končala prav tako s skladbo sodobnega skladatelja Astorja Piazzolle. Mojca svoje harmonikarsko znanje, ki ga je po šentjurski glasbeni šoli in po srednji glasbeni šoli v Mariboru pridobivala še na Visoki šoli v Gradcu, že prenaša na glasbenike srednje glasbene šole v Velenju.

Piko na i je koncertu na koncu dodal še klarinetist **Jurij Hladnik**. S hitrim in spretnim sprehajanjem po gumbih klarineta je dosegel, da smo poslušalci samo strmeli. Sploh z zadnjo skladbo, Koncertom Marie von Webra, je tako pritegnil, da smo še dihalo z njim in si tako kot on, ko je skladbo mojstrsko pripeljal do vrhunca in jo zaključil, kar oddahnili. Morda pa mu je tempo narekovala sestrčna Mojca Krajnc za klavirjem. Jurij Hladnik je že diplomiral kot klarinetist na Akademiji za glasbo v Ljubljani. Uveljavil se je že kot solist in član nekaterih komornih sestavov, pred dnevi pa je uspešno opravil avdicijo za nastopanje v simfoničnem orkestru RTV Ljubljana.

Po besedah Anite Koleča se bodo prireditve v počastitev okrogle obletnice delovanja glasbene šole še nadaljevale, prva pa bo 13. marca, ko bodo nastopili mladi glasbeniki devetih glasbenih šol s celjskega področja.

Nina Gradič

... v Slivnici

Ker je pred dobrim letom spet oživelu kulturno društvo v Gorici pri Slivnici, si lahko od kulturnih prireditev obetamo več; lani je organiziralo prireditev ob kulturnem prazniku, ob materinskem dnevu, s pomočjo mladih Valentinov ples, sodelovalo na pohodu po krajevni skupnosti, finančno pomagalo tudi pevkam ženskega pevskega zbora, da so se na Jurijevi reviji lahko pokazale v novih oblekah in se udeležile revije pevskih zborov v Stični.

V soboto, 6. februarja, je Kulturno društvo Gorica pri Slivnici organiziralo prireditev ob kulturnem prazniku. Prireditev je bila v dveh delih in dveh prostorih. Najprej smo v družbi slik Marjane Artiček, postavljenih v avli

kulturnega doma in razporejenih nekako na tri obdobja njenega slikarskega ustvarjanja, slišali predstavitev njenega življenja in ustvarjanja. Njen bratranec Ivan Zupanc je ozračje napolnil še z zvokom citer. Sledil je program v dvorani, kjer se je Prešernovemu dnevu primerno iz grl pevk ženskega pevskega zbora najprej oglasila Zdravljica. Potem so se zvrstili učenci domače osnovne šole, malo so zaigrali na različne instrumente, deklamirali Prešernovi O Vrba in eno izmed gazel, celo Pavčkovo Ful gazelo, največ aplavza pa je požel trio Davorja, Luke in Denisa, saj so zaigrali eno »ta domačo« in s svojo glasnostjo in nasmejanostjo najbolj pritegnili pozornost. Prisrčni so bili tudi plasalci, ki v šoli obiskujejo tečaj plesne šole Urška. Za konec je zapel še ženski pevski zbor. S

pesmimi Glasba mi je vse, Swing low, Pesem sužnjev, Pleničke je prala in Predica so pevke napravile nekakšen pregled pomembnejših pesmi, ki so se jih naučile v prvem letu obstajanja. Sebi na čast in tudi vsem drugim so zapele še kitici iz Zdravljice Bog živi vas (nas) Slovenke in Nazadnje še prijatli.

Ker so tisti, ki obiskujejo takšne in podobne prireditve in nastopajo na njih v Gorici pri Slivnici navadno tudi člani kulturnega društva, je predsednica Brigita Fidler po prireditvi sklicala še kar občni zbor kulturnega društva, kjer so bili podani in na en dva tri sprejeti pregled dela preteklega leta, finančno poročilo in plan za to leto. Ni kaj - vzor drugim dolгим (dolgočasnim?) občinim zborom.

N.G.

... v Dobju

V nedeljo, 7. februarja, na predvečer slovenskega kulturnega praznika, je bilo slavnostno tudi v kulturnem domu v Dobju. Svojo prvo obletnico delovanja je praznoval mešani oktet Grič, ki je ob tej priložnosti v sodelovanju z mešanim pevskim zborom Turška mačka iz Celja pripravil koncert.

Dvorana kulturnega doma je bila napolnjena do zadnjega kotička, ko je skupni zbor na začetku zapel Zdravljico. V nadaljevanju pa smo lahko prisluhnili narodnim ali že skoraj ponarodelim pesmim, ki so ta večer zvenele še posebej lepo. Program je uglajeno povezoval Matej Gračner. Recitatorji pa so s svojo zrelostjo in doživetim nastopom dali prireditvi nekaj več od navadne šolske predstave.

Pevski oktet Grič pa je bil tisti, ki je požel največji aplavz in tudi pohvalne kritike zborovodje gostujočega zbora Toneta Volaska. Oktet je dobil ime po hribu, ki stoji med zgornjim in spodnjim Večjim Brdom. Vse se je začelo v družinskem krogu družine Rajh. Gospa Slavica, ki je drugače duša glasbenega življenja na osnovni šoli v Dobju, je tudi srce te pevske skupine. Najprej so prepevali v družini, pridobili še dva glasova in se kmalu predstavili na proslavi materinskega dne v Dobju. Odziv je bil tako navdušujoč, da so nadaljevali. Od takrat so se predstavili že na prireditvi Koncert iz naši krajev, slišali spet eden tistih večerov, ki se zavlečejo daleč v veselo jutro.

Saska Teržan

... na Planini

V soboto, 6. februarja, so se slovenskega kulturnega praznika s proslavo, ki jo je pripravilo tamkajšnje kulturno društvo, spomnili tudi na Planini. Obiskovalci so dodobra napolnili jedilnico osnovne šole, ki je ta večer imela skoraj slavnostni videz. Program je začel planinski pevski zbor pod vodstvom Mateja Romiha z Zdravljico. Skozi recitacije, ki jih je na klavir spremljala pianistka Tadeja Gračner, pa nas je popeljala Tanja Planko, ki je program povezovala. Občinstvu je skušala pokazati, da je

Prešeren še vse kaj drugega kot spominska dolžnost ob obletnici smrti. Bil je predvsem človek, ki je svojo čašo nesmrtnosti izpil do dna. Recitacije planinskih osnovnošolcev sta s prijetno svežino lastnih pesmi popestrili tudi domači pesniki Tanja Planko in Ivanka Uduč. Program se je iztekel in na rdečem ozadju praznega odra je nemo kričala pesnikova misel, kako bo šele po smrti njegov narod umel, kaj je storil zanj. Prešeren v sebi ni nosil samo pesniškega genija, ampak tudi nekaj preroškega daru.

Saska Teržan

Prireditve na Osnovni šoli Hruševac

Na tej osnovni šoli smo v decembru zaključili koledarsko leto z bogato prireditvijo za starše. Posebej so pripravili program učenci razredne in posebej učenci predmetne stopnje, zato smo starše povabili v šolo dvakrat.

Obe prireditvi sta bili množično obiskani. Po kulturnem programu je sledila še pogostitev ob lepih pogrinjkih, ob pokušanju dobrot pa so starše v prostem programu še celo uro zabavali naši učenci harmonikarji in cele skupine z narodno zabavno glasbo.

Odmevi na to prireditev so se širili v javnosti, manj v medijih.

Nemalokdo je opazil tudi estetsko dekoracijo v šoli, ki je dajala času in šoli svoj čar in občutek prazničnosti.

Ob slovenskem kulturnem prazniku pa smo pripravili kulturno prireditev za učence naše šole.

Proslava je bila v četrtek, 11. februarja, v dopoldanskem času.

Vsebina je bila posvečena 150-letnici smrti Franceta Prešerna, njegovemu delu in slovenski kulturi nasploh, vsebino proslave pa smo aktualizirali s sodobno mladinsko igrico Kraljevi smetanovi kolački, ki jo je pripravila dramska skupina naše šole.

V knjižnici pa učenci rešujejo Slovenski knjižni kviz, ki letos nosi naslov: France Prešeren in Gorenjska.

Darinka Žekar

KULTURNE DROBTINICE S SLOMA**Knjige na ogled**

Župnišče Ponikva je v sodelovanju s Kulturnim društvom Anton Martin Slomšek s Ponikve v soboto, 30. januarja, v Slomškovi rojstni hiši pripravilo razstavo knjig šestih založb. Do 20. februarja so bile na ogled knjige Mohorjeve družbe, Ognjišča, Družine, založbe Salve, Slomškove založbe in Mladinske knjige.

Težišče razstave je bilo na knjigah z vzgojno, katoliško in duhovno vsebino, namenjenih bralcem vseh starosti. Za predšolske otroke so založbe razstavljale slikanice, pobarvanke in sestavljanke z versko vsebino. Najstnikom so bile na voljo različne knjižice za odraščajoče otroke, zbirka Pričevanja, ki vključuje življenjske zgodbe posameznikov, in različni priročniki za voditelje veroučnih skupin. Vsebine ostalih knjig so se dotikale odnosov

med cerkvijo in državo, kritičnih pogledov na šolsko preno, težav pri učenju in nasvetov za učinkovitejšo učenje.

Zbirko Mohorjeve družbe je predstavil ravnatelj založbe Janko Jeromen, Družino odgovorni urednik njenega tednika dr. Janez Gril, salezijansko založbo Salve prof. dr. France Škrabl, Slomškovo založbo pa dr. Marjan Turnšek. Založbi Ognjišče in Mladinska knjiga sta v Slom poslali le svoje knjige.

Ponkovški župnik in glavni organizator razstave Miha Herman je v začetnem nagovoru dejal, da je glavni namen razstave poleg predstavitve knjig spodbuditi ljudi, da bodo bolj segali po tem vse redkejšem načinu izobraževanja, informiranja in preživljanja prostega časa.

Ob koncu je domačin Alojz Šibal zdeklamiral Slomškovo pesem o žiškem samostanu. Na citre pa je igrala Patricija Škornik iz Šentjurja.

Potem še o vzgoji in učenju

Kulturno društvo Anton Martin Slomšek s Ponikve je v nedeljo, 7. februarja, pripravilo pogovor z Dušico Kunaver, upokojeno učiteljico in avtorico številnih knjig o vzgoji, izobraževanju, učenju, lepem vedenju in ljudskem izročilu.

Kunaverjeva je v pogovoru poudarila pomembnost sodelovanja staršev pri otrokovem spoprijemanju z učno snovjo: "Otroke moramo od prvega razreda naprej učiti iz vsake snovi izluščiti

bistvo. Ta spretnost otroku ne bo koristila le v šoli, ampak tudi pri vsakdanjem soočanju s poplavo različnih informacij, ki jih je s sabo prinesla moderna doba." Spretnost krčenja vsake snovi v nekaj bistvenih opornih točk, na osnovi katerih lahko učenci kasneje gradijo širše znanje o predmetu, je Kunaverjeva navedla kot pomembno olajšavo pri učenju.

Gostja je spregovorila tudi o vzgoji, lepem vedenju in o ohranjanju slovenskih šeg. Za vzgojo po njenih besedah, ni mogoče najti pravila, veljavnega za vse otroke. "Vzgoje se ni mogoče naučiti, ampak jo je treba prilagajati vsakemu otroku posebej," je bilo njeno temeljno sporočilo. "Stare navade je treba ohranjati, posebej še zdaj, ko smo na poti v Evropo," je povedala Kunaverjeva. Da vse besede ne bi izzvenele kot prazna načela, je gostja poslušalce spodbudila, da so skupaj z njo zapeli slovenski ljudski pesmi Moje dekle je še mlado in Dekle je po vodo šlo.

Pod vodstvom Andreje Galuf sta na prireditvi sodelovala še otroški in mladinski pevski zbor osnovne šole s Ponikve.

Sledi

V nedeljo, 21. februarja, ob 15. uri je bilo Slomu predavanje Metke Klevišar z naslovom Na poti vere, upanja in ljubezni, 26. februarja ob 17. uri pa bo predstavitev umetniških del na temo Slomšek, ki jih bo predstavilo enajst ustvarjalcev.

Janja Pevec

Freestyle

Glasbena skupina, ki pride do nosilca zvoka in katere član je vsaj en Šentjurčan, si gotovo zasluži predstavitev v pričujočem mesečniku. Prostislog. Tako bi v eni besedi zapisali in prevedli ime glasbene skupine, ki uradno sliši na ime, ki je zapisano v naslovu.

Skupina, ki išče svoj prostor pod t.i. slo-dance soncem, deluje že poltretje leto. Njihov prvenec, ki je izšel v obliki CD ploščka in avdio kasete, se imenuje: Poklič me nočoj. Takšen je tudi naslov ene izmed skladb, ki se jih da slišati po radijskih postajah širom domovine. Med priljubljenejše spadata še: Ko mine ta noč in Daj, povej.

Jedro skupine sestavljata dva člana, na nastopih pa se jima pridruži tudi pevka Loti, ki je članica dekliskega kratkokrilega kvarteta Vesele Štajerke.

Dario C. je, po svojem zatrjevanju, glasbeni samouk in je avtor vseh besedil ter glasbenih aranžmajev. Freestyle je njegov prvi glasbeni projekt, pri katerem namerava vztrajati, saj preteklo delo že daje prve sadove. Za zvrst glasbe, ki jo skupina izvaja, se je najprej zgledoval po zagrebških E.T., produkcijsko pa so ga navdahnili italijanski mojstri plesnih ritmov.

Šentjurčan Klemen Gajšek nastopa v vlogi vokalista in plesalca. Ker mu energije ne manjka, sodeluje tudi pri šentjurskih garažnih raperjih Myself. V sfero glasbenih ustvarjalcev pa je "zašel" potem, ko je hotel nekako izraziti nakopičena čustva po izgubljeni ljubezni. Sorodno dušo je našel v Dariu C. in zato ni čudno, da se tematika besedil ukvarja z ljubeznijo in medsebojnimi odnosi med spoloma. Kot pravi Dario: "Niet ni vse," zato svoje publike ne morita z raznimi morbidnimi ugotovitvami.

Iz "lokalcev" so v preteklem letu freestyleovci naredili korak naprej. Videti jih je mogoče v diskotekah, tako na Primorskem, kot v Prekmurju. Ekipa ŠN se je na nekem njunem nastopu prepričala, da mladini Freestyle vsekakor ni neznanka. Na vprašanje, zakaj imata v osebni opremi tudi strgalec, pa sta Dario in Klemen z skrajno "resnim" izrazom na obrazih izjavila, da to zahteva naval oboževalk po nastopih.

Za prihodnost fanta napovedujeta nov album, za katerega je nekaj dela že opravljenega. Na njem bo sodelovala tudi večja zvezda domače glasbene scene, katere ime pa naj za zdaj ostane še skrivnost.

Oboževalke in morebitni oboževalci lahko fantoma pišejo na naslov: Freestyle, UDK 35, Šentjur, kjer lahko naročijo plakate, po ugodni ceni pa dobijo CD ali kaseto.

B.R.

Slikarka Marjana Artiček se predstavi

Mati narava je nekaterim dala dar, da svoje občutke, svoja videnja sveta znajo izraziti, pa naj bo to z literarnim, plesnim, glasbenim ali likovnim ustvarjanjem. Veliko nas pozna svetovno znana umetniška imena, vse premalo pa smo pripravljeni prisluhniti umetnikom v nas samih in umetnikom, ki živijo in ustvarjajo tako blizu nas.

Lansko leto je ob kulturnem prazniku v avli kulturnega doma v Gorici pri Slivnici podobe svojega likovnega ustvarjanja razstavljal Jožko Vodeb, letos pa so nas k ogledu vabile likovne stvaritve Marjane Artiček, osebe, ki je že 24 let krajanka Gorice pri Slivnici in ki jo vsi dobro poznamo, sploh tisti, ki nam je osnove likovnega ustvarjanja vcepljala že v osnovni šoli. Vse premalo pa poznamo njeno likovno delo.

»Vsekakor je za vsako umetniško ustvarjanje v prvi vrsti potreben talent,« pravi Marjana Artiček in nadaljuje, da se ta kaže v tem, da na primer že otrok kar naprej nekaj čečka, vleče črte, da ima vse zvezke porisane. Sama se spominja, da je bilo pri njej ravno tako, in potem sta bila njena mlajša brata, ki sta imela njene učbenike, od učiteljev vedno kregana. Sicer pa je Marjana že kmalu začutila, da ima slikarsko žilico. Prvi mentor ji je bil mlajši bratranec, ki je zbiral turistične prospekte umetniških spomenikov s celega sveta, sam pa pošiljal svoje risarske izdelke v časopis. Bil ji je dober zgled in tako se je tudi ona odločila, da še sama pošlje nekaj risbic na Kmečki glas. Bile so objavljene in to je bil za Marjano praznik. Dobila je celo nekaj denarja, prvi prisluženi denar že v osnovni šoli. Ker je Marjana rada brala, se je poskusila še v pisanju zgodbic. Tudi nekaj teh je bilo objavljenih v Kmečkem glasu. Po končani gimnaziji bi zelo rada študirala slovenščino in ruščino, pa žal ni bilo štipendije za to smer. In kakšna usoda, bila je štipendija za študij likovne pedagogike in knjižničarstva. Marjana se sprejemnih izpitov spomni kot majhne polomije. V razpisu za opravljanje sprejemnega izpita je pisalo, naj kandidati prinesejo s sabo poljubni risarski pribor. Marjana, ki je pod risarski pribor razumela vse, s čimer se da likovno ustvarjati, je s sabo prinesla akvarel barvice, bolj znane kot vodenke, vendar se s temi ni dalo opravljati sprejemnega izpita. Treba si je bilo izposoditi svinčnik. Nauk vsega tega je bil seveda poučen, in ta je, da Marjana v petem razredu in še kasneje tako poudarja, kaj vse spada v likovno umetnost, to je od slikarstva do kiparstva, da pa se znotraj slikarstva pojavlja več tehnik: slikanje z akvarelnimi, s pastelnimi barvicami in podobno. Na akademiji je bilo potrebno veliko truda, bilo je dosti neprijetnosti, saj je bilo med petnajstimi izbranimi študenti le pet takih, ki so bili še brez predhodnega strokovnega znanja, saj so prej obiskovali gimnazijo, med njimi je bila tudi Marjana. Vsi ostali so se z likovno umetnostjo ukvarjali že v srednji šoli za oblikovanje.

Po končani akademiji se je Marjana zaposlila v slivniški osnovni šoli, kjer zdaj že 24 let poučuje likovno vzgojo in je vodja knjižnice. O delu z otroki pravi, da se ji včasih zdi, da se v otroških delih zrcali njena duša in da še vedno uživa ob dobro nastalih izdelkih otrok. Včasih se ji zdi, da je ves njen trud poplačan, če njenemu učencu uspe priti na razstavo, sploh če je ta svetovnega merila. In Marjana se lahko pohvali, da so njeni učenci razstavljali

že v Indiji, Torunu na Poljskem, Beogradu in še kje, vedno pa se udeležijo tudi državne razstave v Šoštanju.

Kaj pa njene razstave? Kako pa si sledijo njena obdobja likovnega ustvarjanja? S prihodom v Gorico pri Slivnici, Marjana je bila rojena namreč v Dolnji vasi pod Sveto Rozalijo blizu Šentjurja, je bilo zanjo prav gotovo veliko novega. S pogledom skozi okno si je že ustvarjala motiv svoje prve slike v novem kraju, to je bilo središče Gorice pri Slivnici s starimi Grassellijevimi hišami. Potem so sledili motivi tihožitja: sončnice, kmečka miza z dobrotami, kot so kruh, jabolka. Velikokrat se je spomnila na svoj dom in ga po stari fotografiji ter v polepšani podobi v sebi tudi izrazila na platnu. Največ ima naslikanih slik z motivom cvetja, pri

srcu ji je motiv osata, ki ga upodablja v akvarelni tehniki. Kot sama pravi, je lahko osat prispodoba za njeno nič kaj z rožicami postlano življenje, lahko pa motiv osata pripoveduje o tem, da se za vsem bodečim, trnovim vedno skriva tudi nekaj nežnosti, kar je na sliki izraženo z barvo. Smeri, ki se ji Marjana posveča v zadnjem času, je abstraktno slikanje, kar izraža v oljnem pastelu. Sicer pa so ji vzorniki slovenski impresionisti Matija Jama, Ivan Grohar, Rihard Jakopič, srednjeveški slikarji in med njimi Rafaelo in Michelangelo. Všeč ji je tudi Paul Gauguin. Spominja se tudi, da je nanjo velik vtis naredil profesor Lorenčak v gimnaziji in s kakšnim občudovanjem ga je opazovala, kako portretira v svojem kabinetu. Današnja razstava je Marjanina četrta samostojna razstava, njene slike si je bilo moč ogledati že v Šentjurju, Šmarju, celo v galeriji LEK v Ljubljani, v slivniškem kulturnem domu pa je enkrat že razstavljala skupaj z otroškimi likovnimi izdelki. Sama pravi, da je to najmanj hvaležen del umetniškega ustvarjanja, ko je treba podobo postaviti na ogled. Najbolj zaupa kritiki sina Boštjana, ker se ji zdi, da je nekaj žilice po umetniškem izražanju prav gotovo podedoval. Tudi mnenje in občutek prijateljice Branke spoštuje, sicer pa, kot pravi, ustvarja predvsem zase in za svojo dušo.

Vesela je, da jo je usoda pripeljala na slikarsko pot in rada se pošali, da bo imela v drugem življenju svoj atelje in galerijo, kjer bo lahko ustvarjala neomejena s časom in prostorom, v tem življenju jo namreč veže še veliko vsakdanjih obveznosti, saj je mati, žena, učiteljica, dobra gospodinja in še in še... Strinja pa se s svojim bratranecem, ki pravi, da mora človek v življenju »požreti« več kot tričetrť balasta, da lahko potem četrť mirno uživa in počne stvari, ki ga tudi duhovno razveseljujejo.

Nina Gradič

TETA TONČKA IZ IPAVČEVEGA MAROFA

Teto Tončko sem spoznala pred štirimi leti, ko sem kot gimnazijska prostovoljka obiskovala celjski dom upokojencev. Bilo je nenavadno srečanje. Ona drobna gospa poznih osemdesetih, polna izkušenj in spominov, jaz nadebudna in radovedna najstnica. Toda bilo je prijateljstvo na prvi pogled. Videvali sva se enkrat na teden in takrat je v pripovedi odplavala v preteklost in me popeljala s seboj. Večkrat sem brez besed ostrmela in pozabila na čas. Njena zgodba polna trpljenja, bolečine, pa tudi veselja me je vedno znova prevzela. Teta Tončka se je rodila na Primorskem. Bila je med mlajšimi otroki v številni družini. Nikoli jim ni bilo lahko. Včasih je mati potočila solzo, ko je rezala kruh. Rada bi odrezala večji kos, pa ni imela. Prišla je prva svetovna vojna in Gašperšičeva družina bi se morala preseliti v Italijo. Toda oče ni maral s tako veliko družino stradati v Kalabrijo. Sklenili so, da se odselijo na Slovensko. Lotili so se skoraj nemogočega. Dovoljenje je bilo težje dobiti kot karkoli drugega. Oče pa je delal na železnici in je na slovenski strani iskal primerno bivališče. Nekoč ga je s prijateljem pot zanesla v Šentjur. Tam pa je zvedel za Ipavčev marof, ki naj bi bil naprodaj. Lastnica pa naj bi kupce ves čas vlekla za nos in sploh nikomur ne prodala. Pa je bil Tončkin oče odločen mož in so še isti dan sklenili pogodbo. Tončkina starejša brata sta potem odšla naprej v Šentjur, obdelovala majhno njivico in popravljala hišo. Čez mesece pa je končno prišla vsa družina.

Mala Tončka je hodila v šolo in bila čisto običajno mlado dekletce. Želela si je postati učiteljica. Toda kaj, ko je bilo učiteljišče v Mariboru. Oče je vedel kaj si želi in po premisleku je dejal, da kar naj gre. Bodo že kako. Toda

Tončka je vedela, da niti očetova ljubezen ne more delati čudežev. Ne bi je mogel vzdrževati od doma in skrbeti še za družino doma. Žrtvovala je svoje sanje in se vpisala v trgovsko šolo. Vsak dan se je z vlakom vozila v Celje. Ko je zapadel visok sneg, jo je oče pospremil z Zgornjega trga do glavne ceste. Z velikimi stopinjami je hodil pred njo, ona pa se trudila skakati iz ene luknje v drugo. V šoli je bila pridna in

večkrat pohvaljena. Vse prehitro pa je morala stopiti na pot pravemu življenju. Iskala je svojo prvo zaposlitev in jo našla pri lastniku blagovnice Strmeckem. Pripravišstvo je bilo brezplačno, živela je skromno in nosila plašč iz vojaške odeje, pa vendar preživela. Prišla pa je še ena vojna, mnogo strašnejša od prejšnje. Blagovnico so zaprli, lastnika odpeljali v neznan. Tončki ponavadi stopijo solze v oči, ko pripoveduje o svojem bratu in njegovi družini. Ker so hoteli njegovo žago, so oba ustrelili, majhna otroka pa odpeljali v nemška taborišča. Takrat se je pokazalo, koliko moči se je skrivalo v drobnem dekletu. Na bone je nakupila cigaret za podkupnino stražarjem in šla obiskat svojo nečakinjo in nečaka. Včasih se je zdelo, kot da jo božja dlan varuje in ji v nevarnih trenutkih polaga besede v usta. Vojna se je končala in s sestrami so prevzele skrb za mala izgubljenca, ki jima je vojna vzela starše. Tončka si je poiskala delo v računovodstvu v celjski cinkarni. Živela je polno in razgibano življenje, čeprav ji sreča v ljubezni ni bila naklonjena. Dvakrat je v moškem srečala sorodno dušo. Prvi je bil ubit med vojno in drugega je kot mladega fanta pobrala bolezen. Potem se nikoli več ni zaljubila. Leta so minevala in prišel je čas ko se je preselila v dom za upokojence. Lažje je bilo tako. In izgubljena nečakinja, ki jo je med vojno obiskovala, se zdaj vsak teden pripelje s Ptuja, da preživi dan s svojo teto.

Januarja je teta Tončka praznovala devetdeseti rojstni dan. In veste - še nikoli nisem videla tako ljubeznive, dobre in dinamične stare gospe. Nikoli se nad ničemer ne pritožuje, nikoli ji ni dolgčas, brez očal kvačka, bere in piše referate. Včasih mi naredi kvačkanega angelčka. Da me bo varoval, pravi.

Morda se sprašujete zakaj, sem zapisala to zgodbo. Morda sem hotela z vami deliti čudovito izkušnjo tega prijateljstva, Morda sem hotela, da spoznate teto Tončko, ki je vse življenje samo dajala in je v svoji skromnosti tako zadovoljna in morda sem hotela, da se kdaj ustavite ob mogočni sivi stavbi, ki ji pravimo dom upokojencev ali kakorkoli že, se zazrete v brezoblična okna in pomislite na ljudi, ki živijo za njimi. Pomislite na vse tiste usode, zgodbe, ki želijo, da bi jih kdo poslušal, na vse tiste roke, ki čakajo, da jih bo kdo stisnil in vse tiste oči, ki si želijo, da bi se kdo ozrl vanje. Ko sem prvič šla k teti Tončki, mi je sestra Marjana dejala, da je kot biser. Res je kot biser in imela sem to srečo, da sem ga odkrila prav jaz.

Tudi v Šentjurju nova stavba doma upokojencev nezadržno raste. Nekega dne se bodo vselili prebivalci. Morda za koga odvečni, nepotrebni in nekoristni. Ko boste zagledali pred seboj zguban obraz, se spomnite moje zgodbe, tete Tončke in biserov, ki živijo na prav nenavadnih mestih.

Vse najboljše, teta Tončka!

Saška Teržan

Iskanje sreče?

Povsod beremo in poslušamo in še posebej v kriznih trenutkih vrtamo o sreči, kako jo doseči, obdržati..., da sreča izvira iz nas samih, da globoko pod kožo skrivamo neskončne izvire pozitivne energije, življenjskega elana, ljubezen in moč doseči svoje najvišje potenciale, ustvarjalnost, posebej »prirejeno« za našo povsem specifično, posebno, drugačno od drugih - osebnost. Čudoviti naj bi bili skratka vsi po vrsti, vsi močni, ljubeči, inteligentni, lepi, ustvarjalni, srečni. Vse to seveda globoko pod kožo. Dokler nimamo vpogleda v svoje božanske potenciale, smo še vedno navadni mimoidoči, tisti, ki živijo svoje življenje, ki se zdi pusto in brezsmiselno. In ker smo tako zelo navadni, se ukvarjamo s povsem navadnimi stvarmi; hodimo v šolo, v službo, pospravljamo po stanovanju, se zabavamo s prijatelji, smo zaljubljeni, skregani, smo otroci, starši... skratka, igramo vloge, ki so bolj ali manj družbeno pogojene. Različne norme pravzaprav upravljajo z nami, zavestno pa tudi nezavedno se obnašamo po pričakovanjih okolice, marsikdaj se zatiramo, odpovedujemo lastni identiteti in jo na račun »zunanje« sreče počasi izgubljam.

Toda vsak čas ima svoja pravila. Danes je cilj številnih dejavnosti, vlog in poti - uspešnost in sicer ne katerakoli uspešnost, temveč »zunanja« uspešnost, prevsem tista, ki se enači z denarjem. Ni dovolj, da narediš katerakoli šolo in da študiraš na katerikoli fakulteti. Zlasti sta cenjeni ekonomija in pravo, ker naj bi se tam obračali veliki denarci. Ali pa medicina, ki daje dobro pozicijo v družbi, ali umetnost, ki ti da vsaj medijsko pozornost, če že ne zmore bogastva. Seveda moramo biti poleg tega optimalno lepi, nasmejani, okolici nadvse prijazni in dopadljivi. Iz nas naj sijajo samozavest, ljubezen, ustvarjalnost, obenem pa naj si le vzamemo čas za vzpostavljane in ohranjanje odnosov in tudi samo zase. Sproščena integracija v družbo s tako nemogočimi pričakovanji je zelo težka, saj razen redkih izjem nihče ne zadovoljuje niti približno takšnih standardov, in zaradi vseh teh nemogočih stereotipov in idealov, ki so (smo) nam jih vbili v glavo, se je vsevečkrat in vsebolj težavno počutiti dobro v svoji koži in biti zadovoljen s svojim življenjem. Kar pomeni stres, obup, resignacija, razne vrste odvisnosti, nazadnje torej grozno poslabšanje sicer prej povsem povprečne in sprejemljive danosti. Odvisnosti je cela paleta, od drog, alkohola, cigaret, hrane, obstajajo še odvisnost od odnosov, spolnosti, dela, učenja, hujšanja, nakupovanja, žuriranja, celo odvisnost od športnih aktivnosti. Te zadnje so seveda v normalnih količinah povsem normalne, nekateri strokovnjaki pa jih celo enačijo s prvimi, kadar te dejavnosti postanejo nujne, pretirane, izvajane izkrivljeno. Ko gledamo nanje tako, ugotovimo, da smo vsi odvisniki. Nasploh imamo težave s sprejemanjem sebe in drugih, po mojem mnenju prav zaradi nemogočih skritih družbenih pravil in norm. Obsedeni smo od njih. Od tod dobivamo razne pobude za hiperaktivnosti ali pa za resignirano pasivnost. Biti srečen po vsem tem pomeni res nekaj globoko zakopanega v naši notranjosti, pod vso navlako bistvenih in postranskih smislov, ki jih sprejemamo in vgrajujemo v vsakdanja obnašanja. Praktično nemogoče se je osvoboditi kolektivnih vrednot. Vse že zelo spominja na Marxovo idejo o odtujenosti, ki pomeni človekovo odtujitev od lastnih kreacij in dela in ko le-te upravljajo z njim, namesto da bi človek upravljal z njimi.

Paradoksalno je to, da bi se svoje vrednosti morali zavedati ravno takrat, ko tega ne zmoremo. Z drugimi besedami - iščemo to, s čimer naj bi iskali.

Ko smo po sprejetih merilih na dnu lestvice, se mora sreča pač umakniti nesreči, kakšen filozof bi najbrž rekel, da je tako vseeno, ker sta obe eno in isto, saj se iz prve rodi drugo in iz druge prvo in pravzaprav bivata hkrati... Pri vsej neizbežnosti pa je pametno ohraniti smisel za humor; kajti sreča je stvarnost trenutkov, ostalo pa le splet determinant, ki nam tako ali drugače samo para živce.

Eva Kovač

Zakaj vera?

Z urednikom sva se dogovorila, da bom pisala o veri, religiji. O skritih kotičkih duše, če hočete. Pa tudi o javnih stvareh, povezanih z verovanjem. Zdi se mi namreč, da ne glede na to, ali se imamo za verne ali ne, vsi nosimo s seboj tisočletno tradicijo katoliške cerkve. Pa če nam je to všeč ali ne. Rada pa se ubadam tudi s tem, kaj je pomembno v življenju, kaj nas vodi, v čem ljudje iščemo oporo, ko nas je strah. Saj nas je vse strah, mar ne?

Za prvič sem malo razmišljala o tem, zakaj so se sploh razvile religije - krščanstvo, budizem, islam in druge. Če ni potrebe po dobrinah in storitvah, ni kupcev, to ti pove vsak trgovec. In oh, ljudje že od nekdaj iščemo ljubezen in spoznanje. Da bi nas imel nekdo RES rad. In da bi RES vedeli, zakaj smo tu in če je prav to, kar delamo. Ker smo pač ljudje in ne živali in se to kar naprej sprašujemo.

In pojavi se nekdo, ki ponuja odgovore. Vsaka na svoj način. Pa vendar tako, kot pravi Dalaj Lama: "Vse velike svetovne religije odlikujejo podobne ideje o ljubezni, isti cilj, ki je prispevanje človeštvu s pomočjo duhovne prakse in enak učinek, saj spremenijo svoje privržence v boljša človeška bitja."

Vse v redu, vse prav. Nato pridejo pred oči še zgodbe o križarskih vojnah, zažganih čarovnicah, prodanih odpustkih... Je z religijami nekaj narobe? Ne, nič. Ker nam manjka še bistven podatek: možgane imamo zato, da razmišljamo. Kajti tudi vsi religiozni modreci so bili vendarle le ljudje - bolj ali manj grešni, zmotljivi in požrešni. In tudi oni so delali napake. In opravičevali so svojo požrešnost s svetlobo ljubezni. Zato vseeno ni potrebno obsoditi celotne organizacije. Bolj se mi zdi pomembno, da se zavedamo odgovornosti za svoja dejanja - če nekemu križarju cerkveni dostojanstveniki ukažejo, naj ubija za ljubezen, Boga in resnico, bo vendarle on na koncu tisti, ki bo pobijal, ne pa ljubezen, Bog in resnica. In sam se mora odločiti, kaj je pomembno in resnično - ne more preložiti svojega razmišljanja in odgovornosti v roke bolj posvečenih oseb.

Meni se zdi, da so religije precej pametna stvar. Zato, ker so njihova navodila večinoma stara tisočletja, zelo premišljena, dostikrat "prežvečena". Namenjena so dobrobiti posameznika, pa tudi skupnosti. Ljudje eden brez drugega ne moremo, pa čeprav včasih pozabimo na to. Tu in tam se skupnost le težko ohrani, ko pa se posamezniki med seboj tako razlikujemo po svojih lastnostih, razmišljanju, navadah. Za pokušino sem poiskala dva primera takih "ohranitvenih" navodil v Svetem pismu: "Šest dni delaj, sedmi dan počivaj; tudi ob času oranja in ob času žetve obhajaj soboto." (2Mz, 34, 21) - in si vzemi čas zase in za ženo in otroke. In ekskluzivno za Slovence: "Zasmehovalec je vino, razgrajac opojna pijača, kdorkoli se z njo omamlja, ni moder." (Prg, 20,1).

In moj zaključek? Organizirana religija nam lahko pomaga, da vsak dan postajamo boljši ljudje. Pa vendar: nobena stvar in nobena organizacija nas ne more odvezati razmišljanja in sprejemanja odgovornosti za svoja dejanja.

Katica Bajuk

foto

LANGUSTONČKA,
s.p.

Drofenikova 16, 3230 ŠENTJUR
Tel.: 063/741-801, 041/693-388

Vam nudi:

- fotografiranje v ateljeu in na terenu (posebne priložnosti, poroke, pogrebi, krsti)
- komercialno fotografiranje
- ekspresno fotografiranje za dokumente (10 min.)
- izdelava amaterskih fotografij (tudi v 1 uri)
- izdelava fotografij velikosti od 9x13 do 30x40 (po želji)
- razvijanje fotografij v lastnem laboratoriju v črno-beli in barvni tehniki
- veliko izbiro albumov in okvirjev
- pri nas izdelano sliko brezplačno uokvirimo
- strokovno razlago pri prodaji fotoaparatorov, daljnogledov, barometrov, hygrometrov
- toplomere - sobne, okenske in telesne
- fototorbice in prazne videokasete, baterijske vložke
- izdelamo vam tudi željeni del fotografije (izrez)

DELOVNI ČAS: 8 - 18, sobota: 8-12

ŽGAJNER

- prodaja vozil - servis - rezervni deli - kleparstvo - ličarstvo - ročno pranje - montaža gum -
- Rogaška Slatina - na obvoznici -

prihaja

NOVI

MEGANE

SPREJEMAMO NAROČILA ZA NOVI MEGANE!

Kredit že od T + 0% - odplačilo starega kredita
- kredit na položnice -
kredit za kmetovalce - na zalogi rabljena vozila
- odlog plačila brez obresti -
polog 20% + potrdilo o zaposlitvi in višini
mesečnega prejema

NA ZALOGI KANGOO IN KANGOO EXPRES!

prodaja vozil: 063 818-22-52 - rezervni deli: 063 818-22-62
fax: 063 818-22-70 - avtokleparstvo: 063 818-22-72

PC
servis

Računalniški inženiring

BOGDAN GOBEC
Šibenik 7, 3230 Šentjur
Tel.: 749 0500, 740-125
mobilni: 041 740 985
Tiznica Šentjur

**KDO ŠE DANES
POTREBUJE RAČUNALNIK?
Mogoče vi?**

Računalnik in vse za računalnik dobite na tržnici v Šentjurju!

radio

Podsreda 87,6 MHz Boč 93,7 MHz

ŠMARJE PRI JELŠAH

Studio Tel.: 063 821-118 Uprava Tel.: 063 821-744
063 821-200 063 821-745
e-mail: desk@radio-stajerski-val.si Fax: 063 821-060

internet: <http://www.radio-stajerski-val.si>
e-mail: desk@radio-stajerski-val.si

Štajerski val - nova fota in prijatelj več

PRODAJNO SERVISNI CENTER

ANDI AVTO d.o.o.

SUZUKI

AKCIJA '98

SUBARU

SWIFT 1.0 3V GLS Sebastijan

**200.000 SIT POPUSTA
CENA S POPUSTOM:
1.295.000**

OPREMA:
dvojni air-bag
centralno zaklepanje
električen pomik stekel
električno nastavljiva ogledala
bočne ojačitve
Žarometi nastavljivi po višini
imobilizator motorja
OPREMA SEBASTIJAN:
stilsko urejena notranjost
športni sedeži
daljinsko centralno zaklepanje
bogata serijska oprema
praktična dodatna oprema

SWIFT 1.0 5V 1.345.000 SIT
BALENO 1.3 od 1.700.000 SIT
VITARA 1.6 od 2.695.000 SIT
GRANDVITARA 2.0 od 4.200.000 SIT

IMPREZA

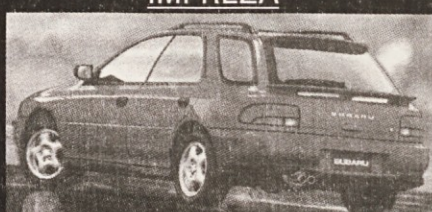
**245.000 SIT POPUSTA
CENA S POPUSTOM:
2.695.000**

Temelji aktivne in varne vožnje so izvirni
Subaru 4WD štirikolesni pogon,
kompaktno podvozje, vzmetenje in
zavorni sistem.

dvojni airbag, servo volan, elektro paket
RAZLIČICE MOTORJEV:

1.6 litrski motor, 66kW oz. 90KM
2.0 litrski motor, 85kW oz. 115KM
2.0 litrski turbo motor, 155kW oz. 211KM

IMPREZA

JUSTY 1.3 3V od 2.169.000 SIT
LEGACY 2.0 od 3.995.000 SIT
FORESTER 2.0 od 3.995.000 SIT

Uradni prodajalec in serviser za celjsko in koroško regijo AVTOSALON IN SERVIS ŠENTJUR, TEL.: 063/743-389
DELOVNI ČAS: PRODAJA VOZIL: 8 - 17, SOBOTA: 8 - 12, SERVIS: 8 - 17 AVTOSALON CELJE, TEL.: 063/483-473

Sprehod po Šentjurju

Sprehoditi se od Pešnice pa do Šentjurja je prav zanimivo, pa tudi nevarno. Pešec mora zelo dobro poznati vse pasti, ki so na tej kratki poti.

Najprej te pot vodi mimo znamenite ograje pri nogometnem igrišču. Čudovita gradnja, ki je vredna ogleda. Avtobusno postajališče nasproti šoli skoraj ne zasluži več tega imena. Naj se vendarle popravi ali pa odstrani, da vsaj ne bo videti tega sramotnega razdejanja. Parkirani avtomobili na pločniku pri pekarni Bucu, Cvetličarni Majdi in pri diskontu Lipa so večna ovira za pešce. Može v modrem pa se obnašajo, kot da je to njihova zadnja skrb. Zelo hitro pa ukrepajo proti pešcem, če prečkajo cesto mimo označenega prehoda za pešce.

Ograja pri zdravstvenem domu je nekaj posebnega. Nagnjen pločnik, ki omogoča dostop službenim vozilom, je za pešca ob poledici in dežju prava past. Res pa je, da bi bila ob padcu blizu prva pomoč. Na tem mestu tudi ni označenega prehoda za pešce, kjer bi lahko delavci Alposa in Tola varno prečkali cesto.

Izhod iz podvoza na železniško postajo je brez ograje in še posebej za starejše občane v zimskem času zelo težaven. Za posipavanje ob poledici je slabo poskrbljeno.

Šentjurčani se lahko samo vprašamo, kaj delajo odgovorni delavci na občini in občinski svetniki. Jih res zanima samo strankarska politika in ne vidijo iz občinske zgradbe? Se nikoli ne sprehodijo po Šentjurju? Odgovorni so za svoje nedelo dobro plačani, rezultati njihovega dela pa so omembe nevredni.

Ogroženi Šentjurčan

Uredništvu Šentjurskih novic

Vsak mesec težko pričakujeva ŠN, saj iz njih lahko še najbolj Izveva, kaj se dogaja v naši neposredni okolici. Prav je, da so tudi nekoliko kritične. Šentjur tak mesečnik nujno potrebuje. Le tako naprej!

Marija in Jože Trbovc, Hotunje

Obvestila matične službe

Poročili so se:

Janko Koštomaj iz Žepine in Darja Lah iz Goričice; Dušan Kovač in Dragica Jug iz Šentjurja; Janez Belina in Ana Šafran s Kalobja.

Umrli so:

Rozalija Povalej (82) iz Zlateč, Verbovšek Franc (64) s Ponikve, Albin Toplišek (49) s Proseniškega, Jožef Škoberne (94) iz Straške gorce, Čobec Mihael (82) s Ponikve, Neža Pušnik (53) s Planine, Alojzij Gračnar iz Dobja, Tererzija Mulej (77) iz Vodul, Anton Polšak (78) iz Krivice.

I. gimnazija v Celju vabi na vpis v srednje glasbeno izobraževanje. Matura po končani šoli omogoča vpis na katerokoli fakulteto. Vpis je možen do 5. marca 1999.

0 malih podjetjih

Po zakonu o privatni lastnini se je v Sloveniji ustanovilo veliko število malih podjetij, ki jih je bilo v letu 1997 kar 97% od vseh podjetij. Ta podjetja pa zaposlujejo le 41,2% vseh zaposlenih.

Mala podjetja so izredno pomembna za gospodarstvo, saj povečujejo njegovo učinkovitost. Zato je tudi v interesu države ter evropskih institucij (npr. program Phare), da so ta podjetja uspešna.

Skoraj v vseh malih podjetjih je lastnik hkrati tudi manager in upravlja z vsemi viri.

Mala podjetja so večinoma družinska, saj zaposlujejo dva ali več družinskih članov poleg ostalih zaposlenih. To ima določene prednosti, saj so družinski člani veliko bolj zavezani podjetju in so pripravljeni žrtvovati svoj čas in tudi svoje prihranke, da pripomorejo k uspešnosti podjetja. Tudi komunikacija med zaposlenimi je dosti bolj neformalna in hitra, saj se novice in novosti hitro širijo.

Dobra lastnost malega podjetja je hitra odzivnost oz. fleksibilnost na tržne spremembe. Če lastnik zasluti tržno priložnost, lahko hitro organizira svoje vire in pobere smetano na tržišču, še preden se večja podjetja zaradi svojega birokratiziranega sistema uspejo odzvati.

Vendar pa tudi vse kar je malo, ni vedno dobro.

Ko je podjetje na začetku svoje poti, lastnik ponavadi opravlja večino dela (izdeluje proizvode, kontrolira kakovost, išče nove poslovne partnerje, planira oglaševanje v medijih ipd.) in želi obdržati ves nadzor in odločitve zase.

Hkrati z rastjo podjetja pa se večja tudi njegova kompleksnost in nemogoče je, da vsa dela nadzoruje ena oseba. Nastane potreba po novem znanju, po osvojitvi nove tehnike in tehnologije. In ker vse to doprinešajo ljudje, je potrebno nameniti denar predvsem za izobraževanje in zaposlovanje novih kadrov.

Mala podjetja ponavadi ne razpolagajo s kupom denarja, zato ga redkokdaj namenjajo za raziskave in razvoj (R&R). Po tem pa se ločijo uspešna in neuspešna podjetja: uspešna podjetja GAZELE se redno ukvarjajo z raziskavami in razvojem ter izobražujejo svoje kadre; neuspešna podjetja MIŠI, pa le životarijo in se prepuščajo toku.

Zato je hkrati z rastjo podjetja potrebno natančno planirati razvoj podjetja in vse vire, ki so pri tem potrebni.

Kot je nekdo rekel: "Imamo pet vrst podjetij:

-taka, ki poskrbijo, da se jim stvari dogajajo

-taka, ki si domišljajo, da se stvari dogajajo po njihovi zaslugi

-taka, ki opazujejo, kako se stvari dogajajo

-taka, ki se čudijo, kaj se je zgodilo

-in taka, ki sploh ne vedo, da se je kaj zgodilo

V naslednji številki: NAJPOMEMBNEJE JE VEDETI KAM GREMO ali STRATEŠKI MANAGEMENT

Klara Koželj

S policijske postaje

V letošnjem letu je PP zabeležila že 35 kaznivih dejanj, 27 kršitev JRM, 26 prometnih nezgod, prijeli pa so 2 osebi. Podali so 23 ovadb, od teh je bilo 16 raziskanih. Test vinjenosti je opravljalo 48 voznikov, od teh je bilo 18 pozitivnih. Januarski rekorder je bil M.S. iz Šentjurja s 1,79 promilami, februarja pa je "zmagal" Šentjurčan M. T. z rezultatom 1,97. V akciji poostrenega nadzora so 22. januarja zaznali 32 kršiteljev. Šest jih je odneslo z opozorilom, 26 pa jih je moralo seči v denarnico.

Dvakrat vlomil v isto hišo

M.K. iz Lipovca je v razmaku 1 tedna kar dvakrat vlomil v hišo last M.G. Najprej si je

izpolnil željo po glasbenem stolpu, teden dni kaneje pa se je odločil še modernizirati in se je oglasil še po mobilni telefon. S policisti se je na tesno srečal v začetku februarja v Kranju.

Tudi z delnicami se da služiti

V.B. iz Dobja je verjela lepo opremljenemu "borznemu posredniku" s Ptuja in mu "prodala" za 170 tisočakov delnice Krekove pooblaščne družbe. Kupnine seveda še ni prejela in je tudi ne bo. Za kanček bolj nezaupljiv je bil Dobjan S.B., ki je svojo enako kupčijo ročno preklical in ga skrb, kako vnovčiti delnice, mori še naprej.

Imate ček odveč?

Potem se obrnite na R.C. iz Šentjurja. V zadnjih treh mesecih je namreč že uspešno olajšal R.O. iz Šentjurja za 11 tovrstnih papirčkov, ki so jih prav radi vzeli v različnih šentjurskih trgovinah. Deset je bilo že kar podpisanih, enajstega pa se je potrudil podpisati kar sam. Po potrebi pride tudi na dom.

Kriv je Telekom

Šentjurčani D.K., B.D., in K.G. so bili očitno zelo jezni, saj so 10. januarja na tešče ob 4. uri zjutraj zmasakrirali telefonsko govornico v Hruševcu. Račun za 250 000 SIT in pozdravček od sodne oblasti jih ne bosta zgrešila.

VIDEŽ

Prelepa si narava vsa,
ki ustvaril jo je Bog,
iz našga lepga Videža
se daleč vid naokrog.

Prijazen hribček Videž,
so gorce prav v okras,
posebno še to danes -
vse to prinese čas.

Spominjam se otroštva,
ko sem še tod kosil,
ko seno je bilo suho,
z voli smo domov ga zvozil.

So moji rajniki ata
si klet postavili,
na svoji rodni zemlji

kot grad še zdaj stoji.

V gorci so uživali,
kar žlahtno vince da,
zato so ga radi spili
kak glažek ali dva.

Saj vince je zdravilo,
če prav uživaš ga,
v nasprotnem je škodljivo,
če človek nima dna.

Trgatev je veseli čas,
vsak komaj jo dočaka,
kmetič se je veseli,
ko sode on nataka.

Z gorico so izdatki,
če jemlješ stvar zares,
posebno če je slana
al kakšna toča vmes.

Delati je lušno,
doma ali drugod,
Slovenec dela z voljo,
to vidi se povsod.

Stoletja so minila,
ko tehnike ni blo,
smo vsako delo ročno
opravljali in je šlo.

Za vse je bilo časa,
pogovor in za petje,
ljudje so se zastopli,
vse blo je doživetje.

Današnja generacija
le bodi kar vesela,
ker vsa mehanizacija
opravi večino dela.

Prišli so časi taki

in časi prav za vse,
na cesti bodte strpni,
previdno furajte!

Slovenci komaj znani,
tako mi majhni smo,
po svetu smo razstlani,
še mal, pa nas ne bo.

Statistiki beležijo,
da nas je vedno manj,
ker rojstev primanjkuje,
ne zmenimo se zanj.

Slovenija bodi zdrava,
pozdravljam še enkrat!
Le ljubimo življenje,
če hočmo še obstat.

Janez Šibal

VELIKO ZNIŽANJE PREMIJ AVTOMOBILSKIH ZAVAROVANJ

Adriatic
zavarovalna družba d.d.

Zastopnik: Zoran LIPAR, Agencija
Setjur (Trzinca), Tel.: 063/740-000
GSM: 041/745-601

za obvezno zavarovanje
**ZA TOVORNA VOZILA
ZA AVTOBUSE**

- 35%

**ZA KASKO
ZAVAROVANJA
ZA VSA VOZILA**

FRIZERSKI SALON

DELOVNI ČAS:
PON. - PET.
8 - 19
SOBOTA:
8 - 12

KAJA

v prostorih tržnice ŠENTJUR

Poleg skrbne nege za vaše lasišče,

Vam za gvestoba v našem salonu

podarimo pri vsakem petem striženju

500 SIT popusta!

**NAROČILA SPREJEMAMO
NA TELEFON:**

740 705

... za vse vrste pričesk, moških in ženskih

Spomini na Demos

(11. nadaljevanje)

Verjetno bi bilo prav, da bi svoje ponesrečeno predsednikovanje skupščini, ki je trajalo približno leto in pol in je bilo pretirano obremenjeno s predsednikom IS Grdino, začel z analizo svojih napak, a ne bom. Je pač tako, da se je nemogoče dvigniti nad sebe samega in se objektivno ocenjevati. Pričujoči zapiski bodo dali marsikomu dovolj materiala, da si bo lahko sam ustvaril svoje mnenje o moji "zgodovinskosti", če se mu bo seveda zdelo vredno. Je pa dovolj samoumevno, da se bom bolj osredotočil na Grdino, ki je bil ob asistenci šentjurskih kršćanskih demokratov končno le akter mojega odhoda na smetišče zgodovine. Neizpodbitno je dejstvo, da sem predvsem po njegovi zaslugi postal edini predsednik šentjurske občine, ki mu je bila izrečena nezaupnica.

Naj začnem z domišljeno oceno enega izmed nekdanjih Grdinovih sodelavcev, ki ga na tem mestu ne bom imenoval. Rekel mi je nekako takole: Grdina je že nešteto krat dokazal, da je zelo sposoben in delaven, ima pa več velikih napak, ki njegove odlike izničujejo. Tako je na vseh svojih dosedanjih delovnih mestih slej ko prej prišel v nepremagljive konflikte. Je tipičen primer "kompleksa majhnega moškega", ki svojo fizično pomankljivost kompenzira ne le z visoko frizuro (res je bil vedno skorajda "natupiran"), temveč tudi z nenehnim dokazovanjem svojih odlik, uspešnostjo in avtoritarnostjo. V svoji bližini ne trpi nikogar, ki bi lahko tudi imel prav, še najmanj pa človeka, ki bi bil za glavo višji od njega. Ko danes poskušam ocenjevati najin konflikt, ne morem mimo opažanja, da omenjena ocena še kako drži. Med nama ni šlo toliko za politične razlike, saj jaz svojega demostovstva do srečanja z njim v praksi še nisem uspel razviti, on pa svojega komunizma, kot vse kaže, ni nikoli potreboval za kaj drugega kot za lastno uveljavljanje (le kako naj bi se sicer tako zlahka zapisal Demosu?). Res pa je, da je njegova avtoritarnost, tudi nestrpnost do drugačnih, ki je izvirala iz njegovega značaja, bila zelo sorodna komunistični totalitarnosti in izrazito nasprotna mojemu prepričanju, da je demokracija potrebna vsak dan in vsepovsod in je sama po sebi garant napredka. Že s svojo zahtevo po izjemni plači (takrat je bila celo višja od plače predsednika vlade Peterleta), kasneje pa še nešteto krat, zlasti še ob aferi s Štajersko banko, je dokazoval, da zanj sprejeta pravila igre ne veljajo kaj dosti. Že res, da ta njegova "odlika" izvira iz njegove "komunistične" prakse, toda v našem primeru sem prepričan, da je bila bolj posledica njegove osebnosti. Ne glede na to je posebej žaljivo družbeno prakso, ki jo je s svojo žametno revolucijo skušal zrušiti Demos. Skratka, bil je naša popolna napaka. Žal, sam sem se tega zavedel prepozno, mnogi Demosovi odborniki pa nikoli. Grdina že od vsega začetka ni uspeval prikrivati svojega podcenjujočega odnosa do mene, kasneje, ko je začutil, da je dovolj trdno v sedlu, pa ga je razvil do stopnje žaljivega ignoranstva. Ne, ni šlo za velike in otipljive žalitve, ki bi bile vredne vsaj fizičnega obračuna, temveč za množico vsakodnevnih malenkosti, ki so se nagrmadile v neobvladljiv plaz antipatije. Le - ta me je kasneje, zlasti v ostrih časopisnih polemikah resnično, zavedla tudi v hudobijo, kar se mi verjetno danes ne bi več zgodilo. Zelo hitro, vsekakor še preden sem se dobro zavedel, kaj se dogaja, je uveljavil svoj vpliv nad praktično vsemi občinskimi uradniki. Kot predsednik IS je bil njihov trd in absolutni šef. Njihovega ritalizništva se ni dalo prezreti. Ko sem nekoč kot predsednik skupščine zahteval od gospe Kopove, ki je bila vodja proračuna, nekaj finančnih podatkov o poslovanju občine, me je gladko (celo pisno) zavnila, da jih lahko dobim le pri predsedniku IS, kjer jih seveda nisem nikoli dobil. Le še sekretarka skupščine Slavica Gosar in jaz sva bila tista, ki sva tu in tam povzdignila glas zoper njegov absolutni prav in postala kar kmalu povsem izolirana oziroma občinski garjavi ovci. Ker pa je Gosarjeva veljala za "staro strukturo" je bilo najino sodelovanje voda na mlin nekaterim skrajnim demostovcem, ki so me že zaradi spora z Grdino

gledali po strani. Kljub temu pa sem prepričan, da bi me Grdina kot absolutni gospodar občine vseeno prenašal na predsedniškem stolčku, če bi se jaz zadovoljil s primernim funkcionarskim dodatkom k plači in krotkim prihajanjem na kavico. To pa seveda ni bilo niti približno v skladu z mojim pogledom na politiko in idealizmom, ki sem ga prinesel s seboj na Občino.

Povsem drugo pa je vprašanje, na katerega bi si vendarle moral poskušati odgovoriti sam; kako je namreč mogoče, da sem v tako kratkem času dobrega leta uspel napraviti skoraj popolno zaupanje večine Demosovih in drugih odbornikov. To pa je že daljša in zahtevnejša zgodba, ki bo morda lažje razumljiva, če bom kronološko sledil dogajanjem na Občini.

Pri iskanju kandidatov za člane IS sem bil še dokaj prisoten. Predlagal sem Koprivnika iz Lok za resor kmetijstva in je bil sprejet. Ko je Grdina našel v Štorah Ota Pungartnika, sem bil s tem seznanjen in tudi sam sem se predhodno z njim pogovoril. Name je napravil prav spodbuden vtis, čeprav sem vedel, da se še niti rdeče knjižice ni utegnil znebiti - ker je pač do konca "od znotraj reformiral partijo", kot je kasneje večkrat rekel. Tudi za Edija Peperka sem imel priložnost primakniti svoj blagoslov. Simon Zdolšek mi je za ponudbo, da prevzame podpredsedniško mesto v IS, povedal sam. Pravzaprav je prišel k meni po nasvet, kaj mu je storiti. Simona, čeprav je bil hudo mlad in je marsikdaj učinkoval skorajda prestrašeno, sem cenil kot človeka, ki ni nikoli razočaral. Resnično sem bil vesel, da bo podpredsednik IS. Bomo vsaj imeli svojega človeka na pravem mestu, sem razmišljal. Grdinova računica z njim je bila jasna. Simon je bil takorekoč družinski prijatelj tedanjega predsednika vlade in je Peterletu lahko šel tudi nepovabljen na kavico. Vsekakor odlična zveza. Z Grdino sta se neverjetno dobro in hitro ujela. Sam Simon mi je nekoč rekel, da je predsednik IS ravnal z njim očetovsko in ga ogromno naučil. Vsekakor je bil Simon med prvimi Grdinovimi verniki in je bil tudi prvopodpisani na zahetvi po glasovanju o moji nezaupnici.

(se nadaljuje)

Plahuta mojstrski kandidat

Moč najboljših šentjurskih šahistov v celjski regiji je ponovno potrdil Darko Plahuta. Na turnirju prvokategornikov je med desetimi igralci iz vse regije premočno zmagal brez poraza in tako kot četrti Šentjurčan osvojil naslov mojstrskega kandidata. Naslov se mu je že nekajkrat za malo izmuznil, tokrat pa je dokazal, da si ga resnično zasluži. Čestitamo!

Gazvoda se še ne da

Na januarskem hitropoteznem turnirju je po nekaj mesecih premora spet zmagal F. Gazvoda. Zbral je 7,5 točke, kar poldrugo več kot drugouvrščeni Drobne. Sledijo Biščan (4,5), Kolman, Đurdevič (4), Plahuta (3,5) itd.

Uspehi mladih

Šahisti šentjurskih mladinskih šahovskih šol nadaljujejo z uspehi. Tokrat so se dobro odrezali na regijskem prvenstvu in državnem prvenstvu osnovnih šol. Na regijskem prvenstvu je med dečki do 14 let zmagal Srdič Grega, drugi pa je bil Četina Klemen. V kategoriji do 12 let je Čadej L. osvojil drugo mesto, do 10 let pa je bil Čadej B četrti. Uspešne so bile tudi deklice - v kategoriji do 10 let je Klančar P. zasedla drugo mesto. Na državnem prvenstvu osnovnih šol je Jernej A. med deklicami osvojila tretje mesto, Čadej L. pa je bil med dečki četrti.

F.G.

50 - letnica infrombiroja

20. septembra 1947 so v Varšavi ustanovili "Informacijski biro komunističnih delavskih partij". Vanj so bile vključene vse dežele takratnega socialističnega tabora in pa KP Francije in Italije. Namen biroja bi naj bil izmenjava izkušenj in koordinacija na temelju soglasja. Za sedež je bil izbran Beograd, po sporu z Jugoslavijo pa so ga preselili v Bukarešto.

Na Stalinovo pobudo, ki je usmerjal delo Biroja, je bila sprejeta zloglasna resolucija "O stanju in položaju v KP Jugoslavije", z namenom vreči vodstvo Jugoslavije in postaviti novega, lojalnega Sovjetski zvezi. Prišlo je do hitre enostranske prekinitve političnih, gospodarskih, diplomatskih in kulturnih stikov vseh vzhodnoevropskih držav in do vojaške blokade. Jugoslovansko vodstvo naj bi premalo spoštovalo sovjetsko socialistično doktrino in sovjetsko vlogo pro osvobajanju Jugoslavije.

Posledice so bile občutne. Pričele so se raznovrstne represalije, preizkušene že v času vojne in po njej, zmanjšala se je že tako skromna možnost nakupov potrošniškega blaga na živilske karte in nakaznice, celo vojakom so zmanjšali obroke hrane. Pomoč zahoda je bila neznatna, saj je jugoslovansko vodstvo odločno zavračalo kakršnekoli povezave s kapitalističnimi državami. Navezovanje na zahodno politično in ekonomsko zaledje pa bi tudi povzročilo sovjetski vojaški poseg in priključitev k vzhodnemu taboru.

Slednje je bilo čutiti na vseh vzhodnih mejah. Vsak dan so streljali na jugoslovanske graničarje, ki pa po strogem ukazu jugoslovanskega vodstva niso smeli odgovoriti z ognjem. Bilo je veliko žrtev. Triletni vojaški rok so podaljšali za nedoločen čas, vojaške enote so bile v nenehni pripravljenosti. Skoraj deset let te agonije je povzročilo veliko zla med našimi ljudmi. Sprva so bile kritike sovjetskega ravnanja in velikega Stalina še zelo obzirne, polagoma pa so Stalinove slike le začele izginjati iz javnih prostorov. Odločne spremembe so nastale po 5. kongresu KPJ leta 1948, ko je bila sprejeta diferenciacija, ki se je nanašala na vse državljane. Javnost je bila presenečena nad nenadnim zasukom proti Sovjetski zvezi. V vseh sredinah so se pričele obtožbe in aretacije v političnih, vojaških in

gospodarskih krogih, vse z motivacijo reševanja jugoslovanske samostojnosti. Posebno vlogo je dobila UDBA (Uprava državne varnosti). Njene žrtve so izhajale iz treh znanih skupin:

- predani in v popolnost sovjetskega sistema prepričani komunisti,

- državljani, ki so upali, da bo Stalin zrušil Tita in bodo potem intervenirale zahodne države,

- žrtve lastne naivnosti, medsebojnega obračunavanja, zlasti na račun pravovernih priliznjencev iz vrst komunistov in UDBE.

Pričelo se je pošiljanje na prevzgojo v zato posebej ustanovljeno prevzgojno inštitucijo Arhipelag Goli. Na tisoče komunistov in drugih osumljencev je bilo prepeljanih iz pristanišč Jurjevi in Reke na te zloglasne otoke. Prevzgoja je pomenila nečloveške delovne napore ob lakoti in žeji ter uničenje slehernega človeškega dostojanstva. Najhujša so bila vsemogoča poniževanja kaznjencev, njihovih družin s strani vodstva taborišča, javnosti in okolja. Mnogi se z Golega otoka niso vrnil.

Zanimivo je, da interniranci vse do razsula Jugoslavije niso spregovorili o svojih doživetjih v taborišču.

Na Golem otoku so vse do konca leta 1953 bili v večini taboriščniki, ki so bili kaznovani z dveletnim bivanjem na določenem kraju. Odločbe o odvzemu prostosti je izdajala kar UDBA po lastni presoji. Enako je tudi izvajala prevzgojo. Mnoge so po dveh letih bivanja na otoku ponovno aretirali že kar na Reki in jih pripeljali nazaj. To so bili tako imenovani "dvomotorci". Tudi "tromotorci" niso bili redki. Prevzgojo so opravljali samoupravno. Novinci so odrejeni kot "banda" v skupino "bojkotiranci". Ti so bili deležni najtežjih del in najbolj krutega režima. Bojkotirani je po presoji sobnega starešine lahko napredoval kot "revidirani" v skupino "odloženi", kasneje je lahko postal "član kolektiva" in nazadnje celo "aktivist".

Reklo, da revolucija žre svoje otroke, se je tu povsem uresničilo.

Najbolj predani člani partije, prvoborci in visoki oficirji so bili praviloma obsojeni na visoke zaporne kazni in dolgoletno izgubo državljskih pravic, po obsodbi pa so po posebej uveljavljenih prevzgojnih

metodah pretrpeli največje trpinčenje in poniževanje na otoku Sv. Grgur. Kasneje so postali cenena delovna sila za drobljenje kamna za italijanskega kupca, gradnjo pristanišča na Ugljenu, Bileče in ceste Lopari - Rab. Med taboriščniki ni manjkalo spreobrnjencev in ovađuhov, ki jih je infiltrirala uprava taborišča. Ti so bogato polnili različne dosjeje, mnogo taboriščnikov je izginilo kar čez noč. V taborišču je veljalo, da se za izginulimi ne sprašuje: "Ne sprašuj, da ne bomo jutri spraševali po tebi!" Pomilostitev je prišla leta 1956. Od takrat so bili na Golem otoku zapori za navadne kriminalce.

Politične šale so bile vedno najboljši odraz razmer, toda v tistem času so bile sila nevarne. Znan je primer pisatelja Vitomila Zupana, partizanskega in osebnega znanca Josipa Vidmarja, predsednika prezidija v času infrombiroja. Zupan ga je po telefonu "obvestil", da je Tito padel. Za povzročeno zmedo je dobil 6 let ječe.

Ali pa primer dveh šolnikov v "ročcah", ko je eden sprovciral drugega, če si upa vzklikniti Stalinu, in sta oba za dve leti pristala na Golem otoku.

Infrombiro tudi Šentjurju ni prizanesel, čeprav naše doma bivajoče prebivalstvo ni predstavljalo pomembnega infrombirojevskega potenciala. Le redki partiji in borci so resneje in odprto razmišljali o takratnih dogajanjih. Po mojih podatkih je bilo na Golem otoku največ 5 naših občanov. Eden od njih se je tam znašel predvsem zaradi svoje družbene neprilagodljivosti. S potrdilom neuravnovešenosti je edini javno razlagal svoja doživetja z Golega. Drugi, čeprav kasneje pomembni javni delavci, niso nikoli spregovorili. Danes so že vsi pokojni. Njihovih imen ne bom navajal, to je pravica njihovih svojcev, ki so čutili posledice. Ne le da so preživeli dveletno trpinčenje na otoku, zanje se je v političnih organizacijah tudi potem vodil poseben spremljajoči dosje. Bili so ovirani pri prevzemanju vodilnih delovnih mest, njihove družine so bile izpostavljene krivicam in socialni blokadi. Njihova rehabilitacija je bila odvisna od razpoloženja pristojnih političnih vodstev.

To so prave žrtve totalitarističnega nasilja, ki jim je izkazana premajhna pozornost. V prve vrste se rinejo veliko manj prizadeti.

Vinko Jagodič

Kaj lahko nogometaši še naredijo?

Nogometaši Šentjurja zaključujejo priprave na spomladanski del prvenstva v svoji četrti drugoligaški sezoni. Po jesenskem delu se nahajajo na desetem mestu lestvice in za četrto pozicijo zaostajajo le dve točki, a na drugi strani tudi ni daleč do dna lestvice. Torej, v nadaljevanju prvenstva je mogoče prav vse. In kakšni so zgledi Šentjurčanov?

Pri igralcih je cel kup nejasnosti. Starejši in izkušeni igralci še hodijo na treninge, a so skorajda vsi napovedali odhod iz kluba. Nerešen status imajo zaenkrat Kidrič, Pašalič, Radič, Šribar in še nekateri. Klub je začel še bolj tesno sodelovati s celjskim Publikumom, kar je že prineslo nekaj rezultatov. Celjani so namreč Šentjurčanom posodili tri izredno koristne nogometaše Trnjanina, Cugmasa in Očka. Slednji je že igral v Šentjurju, ob povratku na "mesto zločina" pa pravi: "Po prihodu iz vojske si

želim čimveč tekem in zato je moj prihod v Šentjur kot naročen. Želim si prikazati dobre igre in se morda vrniti k Publikumu. Moj dolgoročni cilj je še vedno prva liga. Sicer pa sem v Šentjurju zadovoljen. Razmere so zares daleč od idealnih, a se v ekipi sijajno razumemo, imamo pa tudi odličnega trenerja. Mislim, da bomo dosegali dobre rezultate."

V zadnjem času so načrt priprav prekrizale nemogoče vremenske razmere. Nogometaši vseskozi trenirajo na rezervnem igrišču, so pa tudi že odstranili sneg z igrišča v Športnem parku in bodo lahko odigrali tudi kakšno prijateljsko tekmo. Trener Grbavac je s pripravami kar zadovoljen in napoveduje dobre rezultate. Optimizem mu lahko vzbujajo tudi prve prijateljske tekme. Šentjurčani so namreč izgubili le srečanje s prvoligašem iz Velenja, medtem ko so premagali Aluminij v Kidričevem

in Laško doma. V načrtu imajo še pet pripravljalnih srečanj, zadnji preizkus pred nadaljevanjem prvenstva pa bodo imeli 7. marca, ko se bodo doma še enkrat pomerili z Aluminijem.

Seveda pa glavni problem še vedno predstavlja denar. Po besedah g. Romiha so pred nadaljevanjem še znižali prihodke igralcem, ki bodo očitno sedaj resnično igrali samo za sendvič in sok (pivo), kakor se temu menda lepo reče. Dobivali naj bi namreč samo povrnjene potne stroške in pa nekaj malega hrana. V klubu še vedno pripravljajo skupščino, umik s predsedniškega mesta pa je že napovedal Rado Marot.

Prvenstvo se pričinja v nedeljo, 14. marca, ko se bo Šentjur doma pomeril z novomeškim Elanom.

L. H.

Koleša uspešen na mitingu v Muenchnu

V Muenchnu je bil mednarodni atletski miting, katerega se je udeležil tudi šentjurki atlet Matevž Koleša. O njegovem nastopu sva se pogovarjala med potjo na člansko dvoransko državno prvenstvo:

Najprej bi rad rekel, da je bilo za udeležbo na mitingu potrebno doseči normo. Sicer pa sem tekel 400 metrov in dosegel čas 50.41. Konkurenca pa je bila kar močna saj je teklo šest naših, deset nemških, pet avstrijskih ter pet italijanskih atletov..

Kako si sploh prišel na tako pomembno tekmo?

Klub je poslal čas, s katerim sem bil nato prijavljen. Seveda so bile možne špekulacije, vendar sem bil sam prijavljen z zelo realnim časom. To je bila tudi moja prva tekma v dvorani. Torej, kako je bilo?

Teči je bilo zelo neprijetno, ker je bil naklon steze prevelik, poleg tega pa tudi nismo štartali iz blokov ampak iz polvisokega položaja in smo šli takoj na prvo stezo, tekli smo namreč po dvestometrskem krogu. To mi sploh ni odgovarjalo, ker sem navajen teči po svoji prog. Bil sem šesti, med Slovenci so bili trije pred mano.

Kako dolgo že treniraš tek ter koliko časa na dan sploh posvetiš atletiki?

Teniram dve leti in pol. Od spomladi pa treniram dvakrat na dan: zjutraj poldrugo uro in popoldan dve uri in pol.

Kako visoko si se pa povzpел povzpел v tem času?

Med prvih deset v Sloveniji.

Imaš cilj priti v reprezentanco?

Lani sem imel primeren čas za uvrstitev v reprezentanco, vendar sem ga prepozno dosegel. Letos pa tekmujem že v članski konkurenci, tako da bo zelo težko. Mogoče bom lahko prišel le na kakšna tekmovanja, kjer bodo že ostali štiristo-metraši zasedeni.

Kako pa je s pokrovitelji?

Osebnih sponzorjev na žalost nimam, vendar se izredno trudim in delam na tem, da bi si jih poiskal. Zdaj velik del stroškov bremeni moja družina. Sicer pa iščem sponzorje tudi izven meja šentjurske regije. Drugače pa dobim od kluba, razna oblačila in pa kakšno subvencijo pri kupovanju opreme. V glavnem me finančno podpira klub.

Najlepša hvala in veliko sreče tudi v prihodnosti.

Jernej Jančič

Košarkarice povprečno

Selekcije ŽKK Pletivat končujejo z letošnjim nastopanjem v košarkarskih ligah. Pionirke čaka samo še zaostalo srečanje z Domžalami, ki pa ne bo ničesar spremenilo. Dekleta so v svoji skupini druge slovenske pionirske lige med štirimi nastopajočimi ekipami osvojile tretje mesto. Rezultat sam po sebi vsekakor ni vrhunski, saj so bile zmage sila redke, toda ekipa je bila na novo sestavljena, tako da niti ni razlogov za preveliko razočaranje. V klubu imajo v prihodnji sezoni s pionirkami velike načrte, saj se bo ekipi priključil podmladek, ki trenira v Dramljah.

Kadetinke so v zadnjem obdobju dvakrat izgubile z Jeseničankami, ki so se pokazale kot realno močnejše nasprotnice. Domači poraz za 15 točk je bil pravzaprav še kar znosen, kajti Gorenjke so dobesedno pometale s preostalimi tekmicami v ligi. Šentjurčanke so doma uspele premagati Portorož, sedaj pa jih čaka le še povratno srečanje na Primorskem, ki pa ne more več spremeniti stanja na lestvici. Dekleta so v doigravanju za kvalifikacije za prvo ligo osvojile končno četrto mesto, kar je v primerjavi z lansko sezono slabši rezultat. Letos je bila konkurenca očitno močnejša, pa tudi znotraj ekipe niso bile razmere ravno najboljše. Skupni treningi z mladinkami očitno niso bili najboljša rešitev in tako je sredi sezone prišlo do trenerske zamenjave. Namesto Bojana Mackoška je ekipo prevzela Andreja Zdovc. Se pa sedanja generacija kadetinj poslavlja, saj jih bo večina drugo leto igrala za mladinke.

Mladinke morajo odigrati le še zaostalo srečanje s Sežano, potem pa bodo tudi one za letošnje končale z nastopi. Osvojile bodo sedmo mesto v državi, kar je zagotovo velik uspeh. Z malo sreče, če bi doma premagale Trbovlje, bi lahko nastopale tudi v skupini, ki se bori za državnega prvaka. Vendar so z letošnjimi rezultati zadovoljile, veliko pa se od njih pričakuje tudi prihodnje leto. Ekipa bo z izjemo Tanje Mihevc ostala ista, prišle pa bodo tudi dosedanje kadetinke in morda še kakšna okrepitev. Dokončno pa je tudi že jasno, da v prihodnji sezoni klub še ne bo formiral članske ekipe.

L. H.

Bolezen preprečila Andreji Jernej boljši dosežek

Mlada šentjurska šahistka Andreja Jernej je v začetku februarja nastopala na državnem prvenstvu v Rogaški Slatini. Igrala je v konkurenci do desetega leta starosti, a je morala tridnevno tekmovanje zaradi bolezni – povišane temperature, predčasno zaključiti. V prvih dveh dnevih tekmovanja je odigrala šest krogov in štirikrat zmagala ter dvakrat izgubila.

L. H.

Košarkarji so v krizi

Nič ni tako slabo, da ne bi moglo biti še slabše. S tem stavkom lahko opišemo dogajanje okoli košarkarjev Kemoplasta, ki jim letos ne gre nič od rok. Na šestih letošnjih tekmah so uspeli zmagati le enkrat, zabeležili pa so pet porazov in tako postavili pod velik vprašaj uvrstitev v končnico za prvo ligo, ki se je zdela že skoraj zagotovljena.

Glavni razlog za takšen padec v rezultatih in igri so zagotovo težave z igralci. Vinko Rovšnik si je zlomil roko, kapetanu Gajšku se je obnovila poškodba kolena, na tekmi s Šoštanjčani je manjkal tudi Bojan Sušin, tako da je bil poraz neizbežen, čeprav so se mladi domači igralci dobro borili in imeli tudi nekaj možnosti za zmago. Že čez štiri dni je sledilo novo srečanje v Ljubljani pri mladi ekipi Olimpije, katere igralci niso Šentjurčanom dali niti najmanjših možnosti za zmago. Po krajši prekinitev prvenstva zaradi Dneva slovenske košarke, kjer so nastopili tudi trije šentjurski košarkarji

Andrej Maček, Peter Jovanovič in Dejan Lapornik, je bila na sporedu domača tekma z zadnjeuvrščeno Radovljico. Šentjurčani so prvi polčas odigrali solidno in pričakovati je bilo zanesljivo zmago. Toda na sredini drugega dela so nekaj minut igrali brezglavo in to so gostje znali izkoristiti in povesti za deset točk. Kazalo je že, da bodo naši košarkarji doživeli še en poraz, saj je bila prednost gostov slabi dve minuti pred koncem še vedno devet točk. Kemoplast je začel delati taktične osebne napake, gostje pa so kot za stavo grešili proste mete. Šentjurčani so se predvsem po zaslugi Sušina izvlekli v podaljšek, kjer so nato zbrali dovolj moči in vendarle zmagali. Zmaga je prinesla vsaj kanček optimizma pred gostovanjem v Zrečah, kjer pa je Kemoplast pogorel. Le na začetku so bili kos motiviranim Pohorcem, ki so se v nadaljevanju popolnoma razigrali in zmagali za 24 točk.

Šentjurski košarkarji so po 18. krogih 1. B SKL na četrtem mestu, ki sicer še vedno vodi v razigravanje za prvo ligo, toda glede na sedanji

položaj v ekipi bo težko obdržati ta položaj. Od izkušenih igralcev sta praktično ostala le Sušin in Urbanija. Mladi igralci se sicer trudijo, toda potrebno je vedeti, da do letos praktično niso dobivali priložnosti za igro. Sedaj so postavljeni v položaj, ko naj bi bili nosilci igre in seveda je od njih težko pričakovati, da bodo odločali tekme. Največ je težav na mestu organizatorja igre, saj se jim dogaja, da po nekaj minut ne spravijo skupaj nobene organizirane akcije. Vinko Rovšnik je sicer že snel mavec in začel z lažjimi treningi, toda njegovo vrnitev na igrišča je moč pričakovati šele v končnici, seveda če se bodo Šentjurčani tja uvrstili. Minuli vikend so gostovali v Ljubljani pri Iliriji, že to soboto pa se bodo v derbiju kroga doma pomerili z Banexom iz Slovenskih Konjic. Če bi Šentjurčani premagali Konjičane in nato morda še Krško ter v zadnji domači tekmi v sredo, 10. marca, tudi Hrastnik, bi ob ugodnem razpletu lahko še računali na končnico.

L. H.

BILO JE PRED 66 LETI

Slučajno mi je prišla v roke stara fotografija, na kateri so šentjurski smučarji. Povezal sem se z gospodom Norbertom Kinclom, dolgoletnim občinskim tajnikom, ki je bil v svojih mladih letih zelo aktiven v šentjurskem kulturnem in športnem življenju in je tudi nastopil na smučarskem tekmovanju 27. februarja 1933.

Gospod Kincl je povedal, da je bilo v času med obema vojnama najbolj aktivno prosvetno društvo, ki je organiziralo različne predstave in igre. To je bilo za takratni izrazito podeželski Šentjur zelo pomembno, kar so kazali tudi ljudje, ki so se v velikem številu udeleževali prireditev. Društvo je organiziralo tudi nekatera športna udejstvovanja. Zelo popularni so bili – tudi dandanes še vedno so – pohodi na Resevno in Rifnik. Redno je potekala tudi orodna telovadba v osnovnošolski telovadnici, ki je bila v

prostorih današnje jedilnice OŠ Franja Malgaja. Pri tem so bili najbolj aktivni nekdanji člani Sokola. O že prej omenjenem smučarskem tekmovanju pa danes Norbert

Šentjurja. Zmagal je Janko Cvetko, drugi je bil Možgon, tretje mesto pa je osvojil Martin Gumzej. Sam sem bil na šestem mestu. Skorajda vsi tedanji tekmovalci so danes že pokojni. Moram tudi omeniti, da so bili pogoji za šport takrat težki. Vse skupaj smo organizirali sami, tudi smuči smo si v večini primerov izdelali kar sami. Sicer pa so bila takšna tekmovanja tradicionalna, spodbujali pa so nas tudi mnogi gledalci.”

Upam, da sem vam uspel vsaj malo približati športno življenje v Šentjurju pred mnogimi leti. Vabljeni pa ste tudi vsi bralci, ki imate kakšno staro fotografijo ali poznate koga, ki je bil nekoč aktiven na kakršnemkoli področju v našem kraju, da pošljete kakšen prispevek ali pa da se oglasite v našem uredništvu.

L. H.

Kincl, ki ga kljub krepkim osemdesetim letom še vedno lahko vidite, kako se sprehaja po Šentjurju, pravi: *“Zelo dobro se še spominjam tistega dneva. Šlo je pravzaprav za smučarski tek, oziroma za hitrostno tekmovanje po bližnji okolici*

nekoč aktiven na kakršnemkoli področju v našem kraju, da pošljete kakšen prispevek ali pa da se oglasite v našem uredništvu.

Mali nogomet - obvestilo

Društvo za mali nogomet Šentjur sklicuje v četrtek, 4. marca 1999, ob 19. uri v hotelu Žonta, sestanek predstavnikov ekip malonogometnih klubov občine Šentjur. Na sestanku bodo lahko ekipe prijavile svoj nastop v ligi za sezono 1999. Tekmovanje bo tudi letos potekalo ob petkih in sobotah od 17. do 22. ure. Ekipe bodo po ligah razvrščene na osnovi rezultatov iz lanskega leta. Na novo prijavljene ekipe bodo tekmovanje pričele v najnižji ligi. Prijavnina za tekmovanje bo določena na osnovi števila

prijavljenih ekip. V prijavnino bo letos vključeno tudi tekmovanje za pokal občine Šentjur, ki je lani odpadlo.

V primeru, da bi se prijavilo vsaj 6 ekip, bi se formirala še veteranska liga. Osnovni pogoj za nastop v veteranski ekipi je starost 35 let ob začetku tekmovanja. Na sestanek ste torej vabljeni tudi predstavniki veteranskih ekip.

Vse ostale informacije boste izvedeli na samem sestanku ali pa na tel. št.: 471-882 (Plošnik Franc).

Ivan Jug

SESTAVIL: FRANC PEŠEC	GESLO	NAJVEČJE HRVAŠKO PRISTANIŠČE	VZDEVEK GOETHEJEVE MATERE	NEZNANEC	TOVARNA V CELJU	RIO CUARTO- REKA V ARGENTINI	PREKO	ŠPANJA	PRIMEK PADLE PARTIZANKE (SLAVA)
IME ŠENTJUR. ŠAHISTA GAZVODE						VREDNOSTNI PAPIR SLALOMISTI VOZUJO ...?			
MLADOLET- NICE, DANE V REJNISTVO								LUXEMBURG	
								TEKOČINA V ŽILAH	
KRAJ PRI OPATJI					NASPROTNO OD VISOKA				
					UŽITNA GOBA				
PREDLOG			ATLET. KLUB KOVAL				ROMIH VILI		
			AMPER				REKA V ARGENTINI		
OKRAJŠAVA ZA VZHOD (ANGL.)		MESTO NA KORZIKI							
		JUNAK IZ DŽUNGLE							
NOV FRIZERSKI SALON NA TRŽNICI	SVETOVNO PRVENSTVO	TENIŠKI REKVIZIT	OKRASNI KAMEN	ČAR	TISKARSKI ALI PRAVLJIČNI	IME LEKTORKE ŠN	KARLOVAC	KONEC POLOTOKA	
									DRAVA (NEMŠKO)
									ODISEJEV OČE
									POLMER
"NAŠ" ŠKOF									TRDE KOVINE
KRAJ V NAŠI OBČINI									
									NADALJE- VANJE GESLA
									SAMICA GOVEDA
									REKA V EGIPTU
AJACCIO- MESTO NA KORZIKI	OSTRA								KARTAŠKI IZRAZ
	RIMSKI 50 IN 500								KISIK
									PALICA ZA ČIŠČENJE PLUGA
									DARINKA AMON
LOŠČILO					AVSTRILJA	LUDOLFOVO ŠTEVILO			ANGLEŠKO "STAR"
					DRUGI SAMO- GLASNIK	ITALIJA			ŽVEPLO
SMUČATI PO LEDU						STAR DEL MARIBORA			ANTON AŠKERC

Nagrado za januarsko križanko podeljuje Trgovina in prevozi JERŠIČ. Darilni bon v vrednosti 3.000 SIT dobi Viljem Drobne iz Šentjurja, Jernej Brilej s Planine si bo lahko nakupil za 2.500 SIT materiala, Vlado Jožič iz Šentjurja pa dobi bon v vrednosti 2.000 SIT.

SAŠINE BUČNICE

Zdaj sem pa oplela. Odkar je moje rokodelstvo tako preimenovano, so šli vsi izgovori, da te luščine pravzaprav veter nosi od vsepovsod, naravnost rakom žvižgat. Pa še moj lokalpatriotizem trpi, ampak kdo bi se kregal z gospodom šefom. Sicer pa si bom tale februar zapomnila po čem hujšem. Saj veste, kaj mislim. No, mogoče pa ne.

Za vas ne vem, ampak jaz še v življenju svojem nisem videla toliko snega naenkrat. Sicer še res nisem pretirano dolgo na svetu, ampak kar je preveč, je pa preveč. Veste, letos so nas celo na Kalobju kar malce razvajali in so bile vse ceste že navsezgodaj lepo splužene in posoljene. Potem pa neko sredo nič hudega sluteč vstaneš in ugotoviš, da ne moreš odpreti niti vhodnih vrat in da si na prisilnem dopustu. Super! Čeprav o tem sanjam že nekako iz osnovne šole, pa je prav grozljiv občutek, da se lahko mečeš na trepalnice po dolgem in povprek pa še vedno ne moreš **nikamor**.

Vredu. Globoko dihajmo in počakajmo na plug. Medtem pa bomo na toplem molili pred sodobnim svetiščem imenovanem televizija. Murphy: ko ima hudič mlade, jih ima veliko. Ampak še imamo vez s civilizacijo. Hvala Bogu za tistega, ki je izumil telefon. Napaka. Če bi se mi dalo kuriti sredi snega, bi se lahko šla kvečjemu tistega ognjenega iz turških časov. Tako sta naslednja dva dneva minila v prisilni romantiki ob svečki in prisluškovanju, če bo že končno od kod prihrumela rešitev.

Neka stara teta je rekla, da "ja, ja" bo konec sveta. V kratkem. Baj je avgusta naslednje leto. Moj stric, ki je bolj praktične sorte, je sicer samo skomignil z rameni in rekel, da bodo morali pač drugo leto prej na dopust. Jaz pa skrušeno ugotavljam, da imam zelo malo časa, da do takrat naredim politično kariero. Edini varen kraj, ki ga konec sveta ne bo zadel, je baj slovenski parlament. Tem ljudem namreč ne more nič do živenga. Pred časom smo imeli spet fenomenalen prenos po TV. Tega sicer nisem slišala, ampak nekdo naj bi predlagal, da naj nacionalka uvede tretji program izključno za parlamentarne seje. Potem pa so ti troji ugotovili, da nimajo denarja. Sploh se ne zavedajo, da bi bila to odlična rešitev za njihov razvedrilni program, ki je itak na psu. Ne, se sploh ne hecam, žleht sem pa tako obljubila, da ne bom več.

Saj res, upam, da niste pozabili na valentinovo, ko je že ravno vse tako pustno našemljeno. Sprašujem zaradi vašega zdravja. Praviijo, da je od ljubezni do sovraštva veliko manj, kot bi si človek mislil, potem se pa lahko zgodi, da bodo po kuhinji leteli neznani leteči predmeti, po domače lepo talerji imenovani. Ampak kaj vam solim pamet, zdaj ste tako že ugotovili, če ste v zosu ali ne. Konec koncev pa ste potem lahko v maškarah gusar in ne bo nič čudno, če boste imeli plavo oko. Brihtno, ne? Tega se še Clinton ni spomnil. Je pa res, da je njega žena namahala že kar precej pred pustom. Zakaj za božjo voljo ga ni že prej? Kakorkoli že, imejte se radi in če že mečete, se izogibajte "taboljšga" porcelana. Jaz grem pa na maškarako preverit, če se že kje sprehaja kak plavooki Clinton.

Saša

Počitnic nikar

Počitnice so tista sveta stvar, v katero si tudi šolniki ne držejo posegati. Ko je letošnji sneg zamedel šole, so se zelo žrtvovali, vztrajali na svojih delovnih mestih, pa čeprav brez učencev, samo da so rešili počitnice, ki so se začele naslednji teden.

Šentjurska "Puckota" po polovični ceni

Kar je povsem razumljivo, saj sta župan in vladajoča koalicija potrebovala le en "kupljen" glas, ker pa je ponudba bila očitno enkrat večja od povpraševanja, je bila tudi cena precej nižja. Ali je to le postavka v proračunu ali pa tudi članstvo v SKD, se še ne ve.

Človek akcije

Da je to tudi naš novi podžupan Čokl, je nesporno dokazano; on ne govoriči o čistem in lepem okolju, temveč ukrepa. Za začetek je neškodljivo lastnoročno odstranil kakšno tono gnilih jabolk - "kipnil" jih je res le na sosedov teren, ampak ukrepal je pa le!

Koalicija je že načela proračun

Sodeč po udeležbi, izvedbi in financiranju interne okrogle mize "In vino veritas", namenjene promociji SKD in novega podžupana Čokla, je v Šentjurju konkretno in učinkovito prevzela oblast pragmatična koalicija "SKD - pevci - vinogradniki".

Mene, mene nihče nima rad...

To bo odslej himna šentjurske SDS, ki je izvisela pri povolilni delitvi oblastne pogače. Hvala bogu, ne povsem; Branko Oset iz Šentjurja in Jože Korže s Ponikve, svetnika izvoljena na listi SDS, sta se uspešno infiltrirala v vrste SKD, kjer odslej delujeta v ilegali kot dvojna agenta in zastopata interese svojih strank.

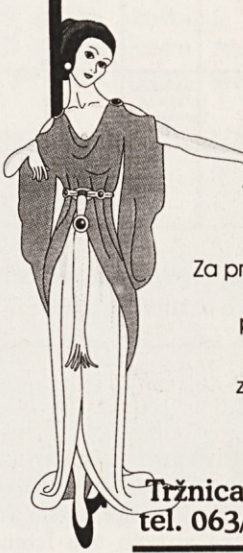
Teško je biti prerok doma

Dokler je bila "naša" kmetijska šola še celjska, sta jo dolga leta zlahka vodila Šentjurčana, ko pa se je podomačila in

postala šentjurska, je p
poiskati izven domače
stolček obeta bodisi Šma
merjenju moči še ostala na rešetu. Domači kandidati so
odpadli že v kvalifikacijah kot usrani golobi.

Človek toliko velja, kolikor plača...

Na občini se menda močno dajejo, kdo bo popravil cesto, ki jo je načel Akvonij, ko je začel temeljiti svojo "Kovinotehno". Tehnica se je presenetljivo nagnila k enemu od prostovoljnih financierjev NK Šentjur, ki glede denarja ni tako hudo rahločuten.

Kozmetični salon "BARBARA"

Za lajšanje zimskih težav oziroma
pripravo na bližajočo pomlad
Vam priporočam:

- Nego obraza in telesa
- Ročno in mehansko
limfno drenažo
- Shujševalne - anticelulitne
programe
- Depilacijo, epilacijo
Pedikuro
- Solarij ERGOLINE 60 SIT/min

Za praznične dni v mesecu MARCU
Vam
po ugodnih pogojih nudim
DARILNE BONE
za obdaritev in razveselitev
najdražjih

VABIM VAS K OBISKU !

Tržnica Šentjur
tel. 063/740-330

OPTIKA

OČESNA AMBULANTA

Gleščič

tel.: 063/441-803

Gosposka 23, 3000 CELJE - Ul. Leona Dobrotinška 6b, 3230 ŠENTJUR

Največja in najkvalitetnejša izbira okvirjev

z eno do deset letno GARANCIJO

GUCCI
ANNE KLEIN
VERSACE

VALENTINO
GIANFRANCO
FERRE
LUNETTES

Christian Dior

VOGUE

Ray-Ban